

WÓJT GMINY KORYTNICA

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KORYTNICA**

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

tekst jednolity

Załącznik nr 1 do Uchwały Nr XXI/96/12

Rady Gminy Korytnica z dnia 30 marca 2012 r.

WYKONAWCA: Biuro Usługowe „Anihal” Sp. z o.o.

Siedlce, ul. Kilińskiego 24

Zespół autorski:

Maria Wróbel – główny projektant upr. nr 395/88

OIU Warszawa Nr WA-235

dr Anna Adamczyk-Habib

inż. Adam Mróz

inż. Pelagia Pawlik

tech.bud. Karol Zalewski

marzec 2012 r.

Spis treści

INFORMACJE WPROWADZAJĄCE	4
1. Informacje formalno-prawne	4
2. Zespół autorski	4
3. Obszar opracowania	4
4. Podstawa prawna	4
5. Dokumentacja Studium	5
6. Materiały wejściowe	6
I. CELE ROZWOJU GMINY	7
1. Podniesienie jakości życia mieszkańców gminy	7
2. Rozbudowa sfery kulturowej i promocja gminy	8
3. Ochrona i kształtowanie środowiska naturalnego	8
4. Sprawne zarządzanie gminą	9
II. FUNKCJE GMINY	9
III. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	10
1. Struktura funkcjonalno-przestrzenna	10
2. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów	11
IV. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	13
1. Tereny przeznaczone pod zabudowę	13
2. Przestrzenie publiczne - parking, publiczny teren zieleni	22
3. Standardy zabudowy i zagospodarowania terenów	22
4. Tereny wyłączone z zabudowy	24
V. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	24
1. Obszary i obiekty prawnie chronione	24
2. Obiekty i obszary proponowane do ochrony prawnej	27
3. Kierunki rozwoju małej retencji	30
4. Polityka przestrzenna gminy w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego	30
VI. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	31
1. Obiekty wpisane do rejestru zabytków	31
2. Wykaz obiektów w ewidencji zabytków	32
3. Obiekty i obszary proponowane do objęcia ochroną wojewódzkiego konserwatora zabytków	32
4. Strefowanie krajobrazu kulturowego oraz warunki w poszczególnych strefach	32
5. Kierunki ochrony wartości archeologicznych	34
VII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	36
1. Układ drogowy	37
2. Zasady kształtowania systemu drogowego	37
3. Komunikacja zbiorowa	37
4. Transport	38
5. Zaplecze techniczne	38
6. Miejsca parkingowe	38
7. Koordynacja polityki transportowej i rozwoju przestrzennego	39
8. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej	40
9. Kierunki rozwoju elektroenergetyki	42
VIII. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	47
IX. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM	47
X. OBSZARY DLA, KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY	

	WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	47
XI.	KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	48
	1. Kształtowanie przestrzeni rolniczej	48
	2. Zalesienia	48
	3. Ochrona terenów leśnych i rolnych	49
	4. Gospodarka leśna	49
	5. Gospodarka łowiecka	53
XII.	OBSZARY PROBLEMOWE – OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	53
XIII.	OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	54
XIV.	OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH	54
XV.	OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENI, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI	54
XVI.	GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	54
XVII.	UZASADNIENIA ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZĘ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KORYTNICA...	55
	1. Uzasadnienie rozwiązań przyjętych w projekcie Studium	55
	2. Synteza ustaleń projektu Studium	57

INFORMACJE WPROWADZAJĄCE

1. Informacje formalno-prawne

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica zostało wykonane w Biurze Usługowym "ANIHAL" sp. z o.o. w Siedlcach na podstawie:

- uchwały Rady Gminy w Korytnicy Nr XXI/146/05 z dnia 7 października 2005 r. o przystąpieniu do opracowania "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica",
- umowy o dzieło z dnia 05.11.2007r zawartej pomiędzy Gminą Korytnica a Biurem Usługowym " ANIHAL" sp. z o.o. w Siedlcach.

2. Zespół autorski

Generalny projektant	- mgr Maria Wróbel upr. urb. nr 395/88 OiU w Warszawie Nr WA -235
Środowisko przyrodnicze	- inż. Adam Mróz
Jakość życia mieszkańców	- dr Anna Adamczyk-Habib
Gospodarka, demografia, infrastruktura społeczna, i rolnictwo	- dr Stefan Białczak
Komunikacja, infrastruktura techniczna	- inż. Pelagia Pawlik
Opracowanie graficzne	- tech. bud. Karol Zalewski

3. Obszar opracowania

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica zostało opracowane w granicach administracyjnych z uwzględnieniem obszarów sąsiednich niezbędnych do analizy powiązań zewnętrznych gminy.

4. Podstawa prawna

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest dokumentem, w którym określona jest polityka przestrzenna gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Studium nie jest aktem prawa miejscowego ale ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Zakres studium w części tekstowej i graficznej określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233).

Podstawę do podjęcia prac nad niniejszym studium stanowi Uchwała Nr XXXI/146/05

Rady Gminy w Korytnicy z dnia 7 października 2005 r. "o przystąpieniu do opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica".

Niniejszy dokument planistyczny stanowi opracowanie ujednolicone, które w stosunku do dokumentu uchwalonego w 2000 r. przez Radę Gminy Korytnica uwzględnia:

- zmiany uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, które nastąpiły po uchwaleniu Studium, zarówno o charakterze lokalnym, jak i wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych określonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego,
- zmiany ustaleń co do kierunków, wskaźników, zasad rozwoju zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica uwzględniające wcześniej wspomniane zmiany w uwarunkowaniach,
- zmiany zakresu i formy studium wynikające z wejścia w życie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- ustalenia przepisów prawa, które weszły w życie po studium, w tym w szczególności nowelizacja ustawy o ochronie przyrody i nowe przepisy wykonawcze do niej,
- wejściu w życie nowej ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199., poz. 1227 z późn. zm.),
- wejściu w życie nowej ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675 z późn. zm.).

Ze względu na zaktualizowanie dokumentu Studium w bardzo wielu zagadnieniach zmianą objęto całość tekstu i rysunków Studium i zrezygnowano z ich wyróżnienia.

Dlatego opracowany dokument ma formę jednolitego i kompletnego dokumentu Studium.

Ilekroć w dokumentacji Studium będzie używana nazwa „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica” lub „studium” będzie ona równoznaczna z nazwą „Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica” lub „zmiana studium”.

5. Dokumentacja Studium

Całość dokumentacji Studium obejmuje:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica - składające się z:

- 1) części tekstowej „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” - załącznik nr 1 do uchwały nr Rady Gminy w Korytnicy z dnia
 - 2) części graficznej - rysunek w skali 1:25000 pt. „Kierunki” - załącznik nr 2 do uchwały nr Rady Gminy w Korytnicy z dnia,
 - 3) części tekstowej pt. „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego” - załącznik nr 3 do uchwały nr Rady Gminy Korytnica z dnia,
 - 4) części graficznej - rysunek w skali 1:25000 pt „Uwarunkowania” - załącznik nr 4 do uchwały nr..... Rady Gminy Korytnica z dnia
2. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica nie podlegająca uchwaleniu składająca się z części tekstowej i części graficznej – rysunek w skali 1:25000.

6. Materiały wejściowe

1. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Woj. Mazowieckiego z 2004 r.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica, uchwalone uchwałą Nr XVI/89/2000 Rady Gminy w Korytnicy z dnia 29 czerwca 2000 r.
3. Opracowanie ekofizjograficzne z 2003 r. uaktualnione w 2007 r.
4. Opracowanie fizjograficzne dla planu zagospodarowania przestrzennego województwa siedleckiego - rejon IV. Przedsiębiorstwo "Geoprojekt" Warszawa 1983.
5. Studium zaopatrzenia przemysłu budowlanego w surowiec ceramiczny i kruszywo woj. siedleckiego – gm. Korytnica Przedsiębiorstwo Geologiczne Warszawa 1985.
6. Programy zagospodarowania lasów położonych na terenie poszczególnych wsi gminy Korytnica (stan na 10.I.1970-31.XII.1979).
7. Plan Urządzania Gospodarstwa Leśnego dla Nadleśnictwa Łochów.
8. Waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej Polski (wg gmin) IUNG, Puławy 1994.
9. Inwentaryzacja istniejącego sposobu zagospodarowania gminy Korytnica sporządzona w 2007 r.
10. Studium historyczno-konserwatorskie opracowane przez mgr Cezarego Ostasa uaktualnione w 2007 r.
11. Studium archeologiczne-konserwatorskie opracowane w 1996 r. przez mgr W. Talarka uaktualnione w 2010 r.
12. Wnioski mieszkańców, inwestorów, samorządu i instytucji z lat 2003-2009.
13. Wykaz gruntów wg form własności wg stanu w dniu 31.12.2007 r. z Urzędu Gminy.

I. CELE ROZWOJU GMINY

Określenie polityki przestrzennej gminy wymaga ścisłego powiązania tej polityki z ekonomicznymi i społecznymi podstawami rozwoju gminy.

Zagadnienia te analizowano w zakresie, w jakim te podstawy i kierunki wynikają z uwarunkowań rozwoju gminy oraz w jakim wpływają na kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zgodnie z uchwaloną strategią rozwoju gminy Korytnica na lata 2006-2020 określa się następujące cele rozwoju gminy:

1. Podniesienie jakości życia mieszkańców gminy.
2. Rozbudowa sfery kulturalnej i promocja gminy.
3. Ochrona i kształtowanie środowiska naturalnego i kulturowego.
4. Sprawne zarządzanie gminą.

1. Podniesienie jakości życia mieszkańców gminy

Zapewnienie odpowiedniego poziomu życia mieszkańców to kluczowe zadanie władz gminy. Na wysoki standard życia w gminie składają się m.in.: wyposażenie w odpowiednią infrastrukturę techniczną, dostępność komunikacyjna, dostępność placówek służby zdrowia oraz czynniki podnoszące jakość sfery społecznej, jak chociażby aktywna polityka rynku pracy czy pobudzanie przedsiębiorczości mieszkańców.

Stąd kluczowym problemem jest stworzenie na terenie gminy sprawnego systemu kanalizacji, budowa gazociągu oraz efektywnego systemu gospodarki odpadami. Rozbudowa infrastruktury technicznej przyczyni się jednocześnie do ochrony środowiska naturalnego.

Na wzrost standardu życia w gminie pozytywny wpływ będzie miała także poprawa stanu dróg gminnych. Usprawni to proces poruszania się w obszarze gminy oraz umożliwi dostęp do transportu zbiorowego wielu gminnym miejscowościom, które z uwagi na zły bądź nieodpowiedni stan techniczny dróg są pozbawione tego dostępu.

Podniesienie standardu życia w gminie to także aktywność społeczna ludności oraz ich własna inicjatywa w tym zakresie. Dlatego też proponuje się aktywne działania władz gminy na rzecz pobudzania przedsiębiorczości oraz przeciwdziałanie i ograniczanie bezrobocia.

Wszelkie działania podejmowane przez społeczność lokalną winny być wspierane zarówno w płaszczyźnie finansowej, jak i organizacyjnej. Odpowiedni poziom życia mieszkańców, a jednocześnie bogata oferta w tym zakresie, wpływają na atrakcyjność gminy, jako miejsca do mieszkania, a także zapobiegają wyjazdom młodych ludzi z terenu gminy.

2. Rozbudowa sfery kulturowej i promocja gminy

Działalność w zakresie kultury oraz promocji gminy jest bardzo ważnym elementem polityki rozwoju. W przypadku gminy Korytnica jest to szczególnie ważne, z uwagi na widoczne braki w infrastrukturze kulturalnej oraz małej aktywności na polu kreowania wizerunku gminy.

W związku z powyższym cel "Rozbudowa sfery kulturalnej i promocja gminy" zostanie osiągnięty poprzez budowę obiektów stanowiących gminne centrum kultury. Między innymi powstaną tu miejsca spotkań dla mieszkańców gminy, w których będą mogli spędzać wolny czas na twórczym działaniu. Zakłada się jednocześnie budowę obiektów rekreacji dziecięcej oraz wytyczenie ścieżek i szlaków rowerowych.

3. Ochrona i kształtowanie środowiska naturalnego

Przyroda i krajobraz stanowią naturalne bogactwo gminy. Przy czym rozwój gospodarczy czy rolnictwo nie mogą naruszać tych walorów. Planowane działania muszą pozostawać w zgodzie z zasadami zrównoważonego rozwoju i w jak najmniejszym stopniu ingerować w środowisko naturalne. W obecnych czasach ochrona środowiska łączy się z doskonaleniem infrastruktury technicznej, transportowej i informatycznej. Dzięki realizacji inwestycji proekologicznych można w znaczny sposób wpłynąć na poprawę czystości wód, gleb itp.

Dbłość o zasoby wodne, grunty, powietrze, lasy i czystość otoczenia świadczy o dojrzałości mieszkańców oraz o trosce o pozostawienie przyszłemu pokoleniu dziedzictwa zasobów przyrodniczych gminy w dobrym stanie.

W gminie Korytnica na skutek braku wielkiego przemysłu przyroda zachowała się w stosunkowo niezmienionym, naturalnym stanie i jest zaliczana do obszaru Zielonych Płuc Polski. Stanowią one regionalny system ochrony tożsamości przyrodniczej i kulturowej północno-wschodniej Polski. Zielone Płuca Polski są ponadto przykładem ekorozwoju - pogodzenia działalności człowieka z zachowaniem walorów środowiska i przyrody.

Północna część gminy obejmująca dolinę Liwca zaliczona została do obszaru NATURA 2000.

Gmina powinna zadbać o rozwój turystyki, której źródła należy poszukiwać w ochronie przyrody i krajobrazu. Dla wielu przedsiębiorców usługi turystyczne mogą stanowić alternatywną działalność gospodarczą i uzupełnienie podstawowego profilu działalności. Turystyka może odgrywać bardzo istotną rolę w kształtowaniu proekologicznego rozwoju gospodarczego w gminie. W porównaniu z przemysłem turystyka jest mniej kapitałochłonna, a inwestycje turystyczne szybciej przynoszą efekty ekonomiczne zwłaszcza w postaci wzrostu zatrudnienia. Atrakcją turystyczną stanowią zabytki architektury. Gmina przyciąga przede

wszystkim turystów zainteresowanych historią Mazowsza i wielokulturowością jego mieszkańców. Pejzaże gminne to także ukryte w zieleni parków dwory i pałace, których niezaprzeczalny urok tkwi w harmonijnym wpisaniu się w otaczający krajobraz.

Można spodziewać się, że w przyszłości na terenie gminy powstaną również gospodarstwa agroturystyczne. Rozwój agroturystyki sprzyjałby lepszemu wykorzystaniu zasobów i zwiększał możliwości zatrudnienia. Podobne trendy występują także w przypadku możliwości rozwoju rekreacji.

4. Sprawne zarządzanie gminą

Ważnym czynnikiem oddziałującym na jakość życia w gminie jest sprawność funkcjonowania administracji publicznej, przejawiająca się głównie w prawidłowym funkcjonowaniu Urzędu Gminy i jednostek mu podległych. Konieczne jest więc stałe podnoszenie jakości usług publicznych oraz sprawności struktur instytucjonalnych. Najskuteczniejszą drogą prowadzącą do realizacji tych zadań jest ciągłe podnoszenie kwalifikacji kadry zarządzającej oraz kadry urzędniczej w gminie.

Stopień informatyzacji gminy jest stosunkowo niski. Część placówek świadczących usługi publiczne nie posiada odpowiedniej infrastruktury informatycznej. Oprócz rozbudowy lokalnych sieci informatycznych, konieczne jest uzupełnienie oferty w tym zakresie o tzw. publiczne punkty dostępu do internetu (Urząd Gminy, szkoły, biblioteki). Stworzenie wspólnej sieci łączącej placówki usprawni przepływ informacji oraz ułatwi bieżącą obsługę klientów i zarządzanie poszczególnymi jednostkami.

II. FUNKCJE GMINY

- 1) Funkcja podstawowa: rolnictwo i leśnictwo
- 2) Funkcje towarzyszące: mieszkalnictwo, usługi, turystyka i rekreacja.

Rozwój funkcji podstawowej będzie wiązał się z restrukturyzacją rolnictwa i dostosowaniem do wymogów gospodarki rynkowej. O działaniach w tej dziedzinie będą decydować nie tylko władze samorządowe, ale w znacznym stopniu reformy systemowe w skali ogólnokrajowej.

Prawidłowe funkcjonowanie gminy związane będzie z możliwie niekonfliktowym rozwojem funkcji podstawowej i funkcji towarzyszących, nie kolidującym z warunkami ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Głównym ośrodkiem administracyjno-usługowym dla mieszkańców gminy jest miejscowość gminna - Korytnica.

III. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

1. Struktura funkcjonalno przestrzenna

Dla realizacji celów, na podstawie rozpoznanych uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego oraz przyjmując za kryterium zachowania ładu przestrzennego oraz zrównoważony rozwój, gminę podzielono na trzy strefy funkcjonalne o zróżnicowanych kierunkach zagospodarowania oraz ograniczeniach dla zabudowy.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy określono na podstawie:

- istniejącego zagospodarowania terenu,
- przyrodniczych uwarunkowań wynikających z utworzenia w północnej części obszaru NATURA 2000 z przepisów szczególnych, przede wszystkim z przepisów ochrony środowiska oraz ochrony ludzi i mienia przed powodzią,
- przeznaczenia terenów określonych we wcześniejszych opracowaniach planistycznych,
- tendencji demograficznych,
- potrzeb wynikających z określonych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

Wyodrębnia się trzy następujące strefy funkcjonalno-przestrzenne:

STREFA A strefa rolno-osadnicza z dopuszczeniem rozwoju zabudowy letniskowej z ograniczeniami występowania zakazów, nakazów i ograniczeń dla zabudowy i zagospodarowania terenu wynikających z położenia w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków i ochrony siedliskowej europejskiej sieci obszarów chronionych "NATURA 2000", otuliny NPK oraz w granicach zagrożenia powodziowego, obejmująca północną część gminy.

STREFA B strefa rolno-leśna-osadnicza z przewagą gleb V i VI klasy bonitacyjnej oraz dużych kompleksów leśnych proponowana do rozwoju zabudowy letniskowej, turystyki i wypoczynku, obejmująca zachodnią i środkową część gminy.

STREFA C strefa rolno-osadnicza z preferowaniem rozwoju rolnictwa i obsługi rolnej, zabudowy usługowej i produkcyjnej obejmująca południową i wschodnią część gminy oraz farm wiatrowych.

2. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów

Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów oraz sposobie ich zagospodarowania określono

na podstawie analiz dotyczących:

- ograniczeń dla zabudowy i zagospodarowania terenu wynikających z wymogów ochrony przyrody, ochrony zabytków, ochrony środowiska i zdrowia ludzi, zagrożeń powodziowych,
- istniejącego wyposażenia gminy w obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej oraz możliwości jej rozwoju,
- dotychczasowego przeznaczenia terenów określonego w dotychczas obowiązującym studium,
- istniejącego zagospodarowania terenów.

Ustalono następujące zasady zagospodarowania terenów:

- 1) tereny przeznaczone pod rozwój funkcji określonych w dotychczas obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania obejmujące tereny o podobnych rodzajach zabudowy.
- 2) tereny przekształceń funkcji wyznaczono te, których funkcja określona w poprzednim studium nie odpowiada obecnie rozpoznany potrzebom lub już uległa przekształceniu (np. była szkoła we wsi Jaczew obecnie - zabudowa mieszkaniowa).
- 3) tereny nowe przeznaczone do zainwestowania dotychczas użytkowane rolniczo a przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, usługową, produkcyjną i produkcyjno-usługową.

Granice terenów przeznaczonych do zabudowy należy traktować jako wytyczne, a ich ostateczny przebieg będzie ustalony na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Główne kierunki rozwoju i przekształceń obowiązujące we wszystkich miejscowościach gminy

- 1) stworzenie w miejscowości Korytnica przestrzeni publicznych poprzez uzupełnienie usług, tworzenie pasaży pieszych z usługami (handel, gastronomia, rozrywka),
- 2) odchodzenie od monofunkcyjnego modelu wsi przez dopuszczenie funkcji towarzyszących i uzupełniających, pod warunkiem, że zabudowa i zagospodarowanie terenu nie będzie powodować dysharmonii z istniejącym zagospodarowaniem,
- 3) jako funkcje towarzyszące i uzupełniające dla nowej zabudowy wskazuje się: agroturystykę, rekreację indywidualną, turystykę, usługi nieuciążliwe oraz działalność gospodarczą oraz przekształcenie istniejącej zabudowy zagrodowej na letniskową,
- 4) przy realizacji nowego zainwestowania należy dążyć do nierozpraszania obiektów; w pierwszej kolejności należy uzupełniać istniejące zagospodarowanie oraz lokalizować

- zabudowę wzdłuż istniejących dróg,
- 5) zagospodarowanie obecnie planowanych, jak również wcześniej określonych obszarów zabudowy, powinno odbywać się w sposób zapewniający kompleksowość i koordynację działań w zakresie obsługi komunikacyjnej i infrastruktury technicznej,
 - 6) wyznacza się rejony lokalizacji centrów wsi zgodnie z rysunkiem studium,
 - 7) przed nową zabudową należy chronić:
 - doliny cieków wskazane jako lokalne i ponadlokalne połączenia przyrodnicze, przez wyznaczenie w planie miejscowym strefy wolnej od zabudowy i ogrodzeń min. 10 m od osi cieku,
 - starorzecza, stawy i okresowo wilgotne zagłębienia bezodpływowe,
 - skarpy terenów doliny Liwca; przez wyznaczenie w planie miejscowym strefy wolnej od zabudowy min. 25m od górnej krawędzi skarpy oraz wolnej od ogrodzeń min. 10m od górnej krawędzi skarpy,
 - linię brzegową lasów, przez wyznaczanie w planie miejscowym strefy wolnej od zabudowy min. 12,0 m od ściany lasu, odległość ta może być zmniejszona po uzyskaniu warunków ochrony przeciwpożarowej na etapie planu miejscowego lub projektu budowlanego,
 - grunty z glebami III klasy, nie objęte decyzjami o zmianie przeznaczenia na cele nierolne,
 - kompleksy użytków zielonych, w szczególności pastwiska nie objęte decyzjami o zmianie przeznaczenia na cele nierolne,
 - zachowanie i rewaloryzacja starych zabudowań,
 - 8) porządkowanie zabudowy wokół skrzyżowań, a także w miarę potrzeb, wlotów i wylotów dróg poprzez ujednoczenie struktury nawierzchni,
 - 9) wprowadzenie urządzeń informacji turystycznej i lokalnej (np. plan wsi z jej historią, z układem szlaków turystycznych, obszarów chronionych i obiektów o wartościach kulturowych, obiektów użyteczności publicznej itp.),
 - 10) wprowadzanie urządzonej zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury,
 - 11) wprowadzanie nowych obiektów usługowych i użyteczności publicznej.

IV. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD

ZABUDOWY

Na terenie gminy Korytnica strefę osadnictwa tworzą zespoły osadnicze – wsie z przewagą zabudowy zagrodowej. We wszystkich wsiach, z różnym nasileniem, występują tendencje do pojawiania się zabudowy o innych funkcjach, głównie zabudowy jednorodzinnej i letniskowej.

W związku z tym, badając procesy dotyczące osadnictwa oraz obserwując w przestrzeni zjawiska i rezultaty dotyczące zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, można wyróżnić **nowe obszary proponowane do zabudowy, obszary proponowane do zabudowy stanowiące kontynuację dotychczasowych funkcji oraz obszary przekształceń zabudowy.**

W.wym. kategorii obszarów zostały przedstawione na rysunku studium w skali 1:25000. Granice terenów przeznaczonych pod zabudowę są określone orientacyjnie. Dopuszcza się korektę tych granic wynikającą np. z ich wyrównania do granic działki ewidencyjnej lub innych na etapie planu miejscowego lub innych opracowań planistycznych.

Ileć w dalszej części tekstu studium będzie mowa o **zabudowie** należy przez to rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Ileć w dalszej części tekstu studium będzie mowa o **urządzeniach infrastruktury technicznej** należy przez to rozumieć budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych, w tym również kablowych urządzeń telekomunikacyjnych w kanale.

Ileć w dalszej części tekstu będzie mowa o zabudowie usługowej uciążliwej, produkcyjnej i przemysłowej należy przez to rozumieć **obiekty zaliczone do inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko** (zawsze i potencjalnie), określone w przepisach odrębnych.

Ileć w dalszej części tekstu będzie mowa o zabudowie nieuciążliwej należy przez to rozumieć obiekty **nie zaliczone do inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko**, określonych w przepisach odrębnych.

W gminie Korytnica wyróżnia się następujące rodzaje zabudowy, zagospodarowania i użytkowania terenów:

1. Tereny przeznaczone pod zabudowę

MW- tereny zabudowy wielorodzinnej

- 1) główna funkcja - zabudowa wielorodzinna,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa usługowa nieuciążliwa, zieleni urządzonej, urządzenia

infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej z możliwością jej przebudowy, rozbudowy i nadbudowy,
- b) dopuszczenie usług nieuciążliwych wolnostojących i wbudowanych.

M1 - tereny zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej

- 1) główne funkcje – zabudowa zagrodowa i jednorodzinna,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa usługowa nieuciążliwa, zabudowa gospodarczo-garażowa oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana,
- b) dopuszcza się zabudowę gospodarczą garażową, zabudowę związaną z prowadzeniem gospodarstwa rolnego (budynki inwentarskie, budowle rolnicze, obiekty uznane za dział specjalny itp.),
- c) dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej wolnostojącej lub wbudowanej (głównie dla potrzeb obsługi ludności) o charakterze nieuciążliwym,
- d) zaleca się wprowadzanie zieleni urządzonej jako trwałego elementu towarzyszącego zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,
- e) dopuszcza się poza orientacyjnymi granicami określonymi na rysunku studium, lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej w tym również budowli rolniczych, pod następującymi warunkami:
 - zapewnienia dostępu do drogi publicznej,
 - możliwości wyposażenia terenów w urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej,
- f) dopuszcza się lokalizację wydzielonego terenu parkingu pod warunkiem ochrony interesów osób trzecich.

M2 - tereny zabudowy letniskowej i zagrodowej

- 1) główne funkcje - zabudowa letniskowa i zagrodowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa jednorodzinna, usługi nieuciążliwe, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) dla zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej - jak dla M1,
- b) dla zabudowy letniskowej:
 - architektura domów letniskowych powinna być dostosowana do architektury regionalnej i otaczającego krajobrazu,

- ogrodzenie działek letniskowych powinno być ażurowe; zakazuje się budowy ogrodzenia pełnego, betonowego,
- dopuszcza się wydzielenie indywidualnych dróg wewnętrznych i wydzielonych miejsc parkingowych,
- ustala się wybudowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, jeżeli nie ma możliwości odprowadzania nieczystości ciekłych do kanalizacji sanitarnej,
- zaleca się przekształcanie istniejącej zabudowy zagrodowej na cele agroturystyczne lub na letniskowe.

M2w – tereny zabudowy letniskowej i zagrodowej – warunkowe

- 1) główne funkcje - zabudowa letniskowa i zagrodowa znajdująca się w granicy obszaru bezpośredniego zagrożenia powodziowego.

Zasady zagospodarowania

- a) przed przystąpieniem do realizacji inwestycji należy uzyskać zwolnienie z zakazów obowiązujących na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią od właściwego Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, stosownie do art. 82 ust. 3 “Prawo wodne” (dz. U. Z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.),
- b) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana,
- c) dopuszcza się zabudowę gospodarczą i garażową,
- d) dopuszcza się budowę *urządzeń* infrastruktury technicznej niezbędnej do uzbrojenia budynków mieszkalnych i letniskowych,
- e) architektura domów letniskowych powinna być dostosowana do architektury regionalnej,
- f) zaleca się przekształcenie istniejącej zabudowy zagrodowej na cele agroturystyczne i letniska.

M3 - tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej

- 1) główne funkcje - zabudowa jednorodzinna, zabudowa usługowa nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana,
- b) dopuszcza się lokalizację zabudowy gospodarczej, garażowej i usługowej.

M3p – tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej w miejscowości Korytnica wymagające opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego obowiązek wynika z wielkości obszaru przeznaczzonego pod zabudowę oraz

położenia blisko centralnej części miejscowości. W planie miejscowym należy określić w szczególności:

- 1) główne funkcje - zabudowa jednorodzinna i usługowa nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzonej, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) zasady podziału na działki budowlane,
- b) zasady wyposażenia terenu w urządzenia infrastruktury technicznej,
- c) zasady obsługi komunikacyjnej, a w szczególności wydzielenie dróg wewnętrznych,
- d) standardy zabudowy i zagospodarowania terenu w nawiązaniu do standardów określonych w punkcie 3 podpunkcie 1).

ZR - tereny zabudowy letniskowej

- 1) główne funkcje - zabudowa letniskowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzonej, usługi nieuciążliwe.

Zasady zagospodarowania

Dla indywidualnej zabudowy letniskowej proponuje się następujące zasady zagospodarowania:

- w zespole domków letniskowych oprócz indywidualnych działek zaleca się wprowadzenie terenów wspólnego użytkowania: drogi, dojazdy, tereny sportowe i inne,
- wybudowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych lub lokalnych oczyszczalni ścieków, jeżeli nie ma możliwości odprowadzania nieczystości płynnych do sieci kanalizacji sanitarnej,
- pozostawienie pasów przeciwpożarowych dla zabudowy letniskowej proponowanej przy terenach leśnych o szerokości wynikających z przepisów odrębnych,
- zorganizowanie systemu gromadzenia odpadów stałych i ich systematycznego wywożenia na wysypisko odpadów komunalnych,
- preferuje się wykorzystanie do celów letniskowych istniejących i opuszczonych budynków zagrodowych,
- zakazuje się budowy ogrodzeń pełnych betonowych,
- zakazuje się budowy obiektów o charakterze prowizorycznym, szpecącym krajobraz,
- zaleca się dostosowanie skali i charakteru nowowznoszonych obiektów do harmonii z krajobrazem naturalnym.

ZRp – tereny zabudowy letniskowej położone we wsiach: Jugi i Górki Borze

wymagające opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

- 1) główne funkcje – zabudowa letniskowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa usługowa nieuciążliwa, zieleń urządzona.

Zasady zagospodarowania – jak dla ZR z uwzględnieniem w m.p.z.p.

- a) zasad podziału na działki budowlane,
- b) zasad wyposażenia terenu w urządzenia infrastruktury technicznej,
- c) zasad obsługi komunikacyjnej, a w szczególności wydzielenie dróg wewnętrznych,
- d) standardów zabudowy i zagospodarowania terenów w nawiązaniu do standardów określonych w punkcie 3 podpunkcie 4) niniejszego rozdziału.

ZR/U – tereny zabudowy letniskowej i usługowej nieuciążliwej

- 1) główne funkcje – zabudowa letniskowa, zabudowa usługowa nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona.

Zasady zagospodarowania

Zasady zagospodarowania jak dla ZR z dopuszczeniem wydzielenia terenu pod zabudowę usługową nieuciążliwą związaną głównie z rekreacją i wypoczynkiem oraz przeznaczoną do obsługi zabudowy letniskowej (np. obiekty gastronomiczne, handlowe, sportowe).

ZR/Up – tereny zabudowy letniskowej i usługowej we wsi Kupce wymagające opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawierającego w szczególności:

- a) zasady podziału na działki budowlane,
- b) zasady wyposażenia terenu w urządzenia infrastruktury technicznej,
- c) zasady obsługi komunikacyjnej, a w szczególności wydzielenie dróg wewnętrznych,
- d) standardy zabudowy i zagospodarowania terenów w nawiązaniu do standardów określonych w punkcie 3 podpunkcie 4) niniejszego rozdziału.

Główne funkcje i uzupełniające funkcje oraz zasady zagospodarowania – jak dla ZR/U.

KS – teren parkingu

- 1) główne funkcje – parking publiczny,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona.

Ze względu na istniejący w sąsiedztwie kościół i dzwonnice wpisane do rejestru zabytków ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- a) rodzaj nawierzchni parkingu nie może powodować dysharmonii z obiektami zabytkowymi,
- b) dopuszcza się wprowadzenie ozdobnego oświetlenia i obiektów małej architektury,
- c) wszelkie działania inwestycyjne muszą być zaakceptowane przez konserwatora

zabytków.

UKs - tereny usług sakralnych

Zasady zagospodarowania

- a) obiekty objęte ochroną konserwatorską we wsi Korytnica - wg zasad określonych w rozdziale VI,
- b) pozostałe obiekty mogą być remontowane zgodnie z warunkami wynikającymi z przepisów odrębnych.

UO - tereny usług oświaty

- 1) główne funkcje – usługi oświaty,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni urządzonej, usługi sportu, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejące obiekty mogą być rozbudowywane, nadbudowywane i przebudowywane

UZ, UA, UK - tereny usług zdrowia, administracji i kultury

- 1) główne funkcje - tereny obsługi ludności w zakresie zdrowia i opieki społecznej, kultury i administracji,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni urządzonej, parkingi, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) zespół usługowy w miejscowości Korytnica – adaptacja z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów,
- b) zalecenie wprowadzenia zieleni urządzonej.

US – tereny sportowe

Zasady zagospodarowania

- a) lokalizacja obiektów i urządzeń sportowych nie może powodować dysharmonii z obiektami zabytkowymi,
- b) ustala się wprowadzenie zieleni urządzonej wokół terenu przeznaczonego pod usługi sportu,
- c) zakazuje się lokalizowania obiektów tymczasowych i prowizorycznych,
- d) dopuszcza się lokalizację obiektów socjalnych (szatnia, wc, itp.) i administracyjnych, dróg wewnętrznych oraz dojść pieszych.

U1 - tereny zabudowy usługowej

- 1) główne funkcje - zabudowa usługowa uciążliwa i nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni izolacyjnej.

Zasady zagospodarowania

- a) ewentualna uciążliwość zabudowy usługowej nie powinna powodować przekroczeń standardów jakości środowiska, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- b) wprowadzenie zieleni izolacyjnej przy obiektach uciążliwych.

U2 - tereny zabudowy usługowej i mieszkaniowej

- 1) główne funkcje - zabudowa usługowa nieuciążliwa i zabudowa jednorodzinna,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona.

Zasady zagospodarowania

- a) dla zabudowy jednorodzinnej – jak dla terenów M1 za wyjątkiem ustaleń określonych dla zabudowy zagrodowej,
- b) zabudowa usługowa skalą i gabarytami nie powinna zasadniczo różnić się od istniejącej zabudowy oraz powinna być dostosowana do otaczającego krajobrazu

W - tereny wielofunkcyjne

- 1) funkcje terenu – zabudowa produkcyjna i usługowa uciążliwa i nieuciążliwa, zabudowa magazynowa i gospodarcza, urządzenia infrastruktury technicznej, parkingi, stacja paliw płynnych i gazowych, zieleń izolacyjna.

Zasady zagospodarowania

- a) zakaz lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej,
- b) dopuszczenie wydzielenia dróg wewnętrznych,
- c) adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej z możliwością remontu i przebudowy.

KS-U - tereny stacji paliw i zabudowy usługowej

Zasady zagospodarowania

- a) parametry stacji paliw - wg indywidualnych rozwiązań,
- b) zabudowa usługowa uciążliwa i nieuciążliwa:
 - wprowadzenie zieleni izolacyjnej przy obiektach uciążliwych.

P - tereny zabudowy produkcyjnej

- 1) główne funkcje - zabudowa produkcyjna

Zasady zagospodarowania

- a) istniejące obiekty mogą być rozbudowywane i przebudowywane,
- b) wokół obiektów uciążliwych należy wprowadzić zieleń izolacyjną,
- c) zakazuje się lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

PU - tereny zabudowy produkcyjno-usługowej

- 1) główne funkcje - zabudowa produkcyjna, przemysłowa i usługowa uciążliwa i nieuciążliwa.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejące obiekty mogą być rozbudowywane i przebudowywane,
- b) ustala się wprowadzenie zieleni izolacyjnej,
- c) zakazuje się lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

Tereny elektrowni wiatrowych

Tereny przeznaczone do lokalizacji elektrowni wiatrowych obejmują obszar południowej części gminy i są oznaczone granicą na rysunku studium pt. "Kierunki" stanowiącym załącznik nr 2 do uchwały Rady Gminy Korytnica.

- 1) główne funkcje – obiekty i urządzenia do wytwarzania i przesyłania energii z niekonwencjonalnego źródła energii - farm wiatrowych,
- 2) uzupełniające funkcje: komunikacja - drogi wewnętrzne i dojazdowe oraz sieci i urządzenia elektroenergetyczne niezbędne do funkcjonowania farm wiatrowych.

Zasady zagospodarowania

- a) wyznacza się obszar południowej części gminy oznaczony graficznie na rysunku studium pt. "Kierunki" (załącznik nr 2 do uchwały Rady Gminy) przeznaczony do lokalizacji farm wiatrowych; granice terenów przeznaczonych do budowy elektrowni wiatrowych z niezbędną infrastrukturą techniczną oraz terenów pozostających pod wpływem oddziaływania turbin elektrowni wiatrowych zostaną określone na etapie sporządzania planów miejscowych lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu pod następującymi warunkami:
 - maszty elektrowni wiatrowych należy lokalizować w odległości co najmniej 400,0 m od istniejącej budynków mieszkalnych zlokalizowanych w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej oraz w zabudowie letniskowej i usługowej nieuciążliwej oraz co najmniej 400,00m od granic projektowanych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, zagrodową, letniskową i usługową nieuciążliwą,
 - maszty elektrowni wiatrowych należy lokalizować w odległości co najmniej 200,00m od kompleksów leśnych o powierzchni powyżej 10,0 ha,
 - zakazuje się lokalizacji farm wiatrowych w obszarach korytarzy ekologicznych obejmujących doliny cieków wskazane jako lokalne i ponadlokalne połączenia przyrodnicze oznaczone na rysunku studium granicą z dopuszczeniem dróg wewnętrznych i dojazdowych,
 - rozwiązania techniczne nie mogą odbiegać od standardów technicznych stosowanych w Polsce i krajach UE oraz powinny opierać się na nowoczesnej technologii.
- b) należy uwzględnić ochronę istniejących zasobów przyrody i środowiska, a w szczególności ochronę gleby, lasów oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów

sąsiednich, w szczególności w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu.

PE - tereny powierzchniowej eksploatacji złóż surowców naturalnych

Zasady zagospodarowania

- a) eksploatacja surowców naturalnych z zastosowaniem środków ograniczających szkody w środowisku przyrodniczym,
- b) obowiązuje zachowanie filarów ochronnych wynoszących:
 - min. 20,0 m od granicy pasa drogowego drogi wojewódzkiej,
 - min. 10,0 m od granicy pasa drogowego dróg gminnych i powiatowych,
 - min. 6,0 m od granicy nieruchomości sąsiednich.

ZD – teren ogródków działkowych

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącego zagospodarowania,
- b) dopuszczenie lokalizacji stałej i tymczasowej zabudowy parterowej o wysokości do max. 4,0 m oraz obiektów małej architektury,
- c) dopuszczenie lokalizacji sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i elektroenergetycznej,
- d) powierzchnia czynna biologicznie min. 70 % powierzchni terenu.

ZC- tereny cmentarzy czynnych

Zasady zagospodarowania

- a) adaptuje się istniejące tereny cmentarzy czynnych,
- b) dopuszcza się obiekty kubaturowe towarzyszące funkcji podstawowej, ustala się zachowanie istniejącej zieleni z dopuszczeniem jej przebudowy,
- c) ustala się pas izolujący wokół cmentarzy czynnych od innych terenów:
 - szerokości 50 m od granicy cmentarza, w którym zakazuje się realizacji zabudowy mieszkaniowej oraz produkcji i przechowywania żywności,
 - szerokości 150 m, w którym budowa budynków może być dopuszczona pod warunkiem przyłączenia do komunalnej sieci wodociągowej,
 - zakazuje się lokalizowania ujęć wody do celów komunalnych.

ZP – tereny zieleni urządzonej

- 1) główne funkcje – zieleń urządzona, zieleń parkowa.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptuje się istniejące obiekty zabytkowe oraz dóbr kultury współczesnej na zasadach zagospodarowania określonych w rozdz. VI.

RP- tereny produkcji i obsługi rolnej

- 1) główna funkcja – tereny produkcji rolnej oraz obsługi produkcji rolnej,
- 2) uzupełniająca funkcja – zabudowa mieszkaniowa, infrastruktura techniczna.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącego sposobu zagospodarowania z możliwością rozbudowy i nadbudowy,
- b) dopuszczenie budowli rolniczych poza terenami wyznaczonymi w studium, pod warunkiem niepogarszania użytkowania terenów sąsiednich.

Tereny rolne

- 1) główne funkcje – uprawy rolne, ogrodnicze, sadownicze , użytki zielone , stawy zbiorniki wodne.

Zasady zagospodarowania

- a) zachowanie istniejącej zabudowy zagrodowej z możliwością jej rozbudowy, przebudowy i nadbudowy,
- b) na terenach rolnych dopuszcza się lokalizację zabudowy zagrodowej pod warunkiem możliwości uzbrojenia terenu, dostępu do drogi publicznej oraz zgodności z przepisami odrębnymi.

2. Przestrzenie publiczne – parking, publiczny teren zieleni

Przestrzenie publiczne to układ ulic, przy których zlokalizowane są główne obiekty użyteczności publicznej gminy, parking i tereny zieleni urzędzonej zlokalizowane w miejscowości Korytnica, dla których ustala się:

- uzupełnienie i wzbogacenie programu usługowego,
- dopuszczenie usług w parterach budynków mieszkalnych,
- budowę lub remont chodników,
- ochronę i rozbudowę przyulicznych nasadzeń szpalerów drzew,
- intensyfikacja zainwestowania poprzez nadbudowy i zabudowę plombową.

3. Standardy zabudowy i zagospodarowania terenów

Dla terenów o ustalonych rodzajach zabudowy zostały określone standardy zabudowy i zagospodarowania terenów poprzez wyznaczenie:

- wysokości zabudowy,
- wskaźnika intensywności wykorzystania terenu tj. stosunku istniejącej i nowej zabudowy do powierzchni działki,
- minimalnego wskaźnika udziału powierzchni biologicznie czynnej (definicja powierzchni biologicznie czynnej – wg przepisów odrębnych).

Określone w niniejszym studium standardy zabudowy nie dotyczą urządzeń infrastruktury

technicznej.

3.1. Standardy zabudowy i zagospodarowania terenów położonych poza granicami wsi historycznych

- 1) Zabudowa jednorodzinna
 - wysokość - max.dwie kondygnacje nadziemne,
 - intensywności wykorzystania terenu - max. 45 % powierzchni indywidualnej działki może być zabudowana,
 - zabudowa gospodarcza i garażowa towarzysząca zabudowie jednorodzinnej może być jednokondygnacyjna,
 - powierzchnia czynna biologicznie - min. 30 % powierzchni indywidualnej działki.
- 2) Zabudowa zagrodowa
 - wysokość - max. dwie kondygnacje nadziemne,
 - intensywność wykorzystania terenu - max. 35 % powierzchni działki,
 - powierzchnia biologicznie czynna – min. 45 % powierzchni działki,
 - budynki gospodarcze i inwentarskie parterowe,
 - budowle rolnicze – według indywidualnych potrzeb.
- 3) Zabudowa usługowa (za wyjątkiem zabudowy oznaczonej na rys studium symbolem UKs)
 - wysokość - max. 3 kondygnacje nadziemne,
 - intensywność wykorzystania terenu - max. 60 % powierzchni działki może być zabudowana,
 - powierzchnia czynna biologicznie - min. 20% powierzchni działki.
- 4) Zabudowa letniskowa
 - powierzchnia działki – min. 1500 m²,
 - wysokość - max. 2 kondygnacje nadziemne,
 - intensywność wykorzystania terenu - max. 30 % powierzchni terenu może być zabudowana,
 - powierzchnia czynna biologicznie - min. 50 % powierzchni terenu.
- 5) Zabudowa produkcyjna i produkcyjno-usługowa
 - wysokość do max. 12,0 m,
 - intensywność wykorzystania terenu - max. 60 % powierzchni terenu może być zabudowana,
 - powierzchnia czynna biologicznie - min. 20 % powierzchni terenu.
- 6) Elektrownie wiatrowe
 - wysokość wieży – do max. 200,0 m,

- średnica wirnika – do max. 140,0 m.

3.2 Standardy i warunki zabudowy i zagospodarowania terenów położonych w granicach wsi historycznych

Standardy i warunki zabudowy dla wsi historycznych są określone w rozdziale VI pkt 5.

Strefa R

4. Tereny wyłączone z zabudowy

Ustala się wyłączenie z zabudowy obszarów korytarzy ekologicznych obejmujących doliny cieków wskazane jako lokalne i ponadlokalne połączenia przyrodnicze oraz projektowanych użytków ekologicznych oznaczonych granicą na rysunku studium pt. „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

Zasady zagospodarowania

- a) zachowanie trwałych użytków zielonych i upraw rolnych z ciekami, zbiornikami wodnymi i zadrzewieniami z zakazem zabudowy,
- b) dopuszczenie lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej.

V. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

1. Obszary i obiekty prawnie chronione

1.1. Nadbużański Park Krajobrazowy

Na terenie gminy Korytnica powołano dwie formy prawnej ochrony przyrody:

- otulina Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego,
- pomniki przyrody.

Nadbuzzański Park Krajobrazowy obejmuje niewielką powierzchnię około 100 ha w formie "otuliny" na terenie wsi Paplin. Zarówno dla Parku jak i otuliny obowiązują zakazy i nakazy określone w rozporządzeniu nr 20 Wojewody Mazowieckiego z dnia 8 sierpnia 2006r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 172, poz. 6757) oraz rozporządzeniu nr 2 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 stycznia 2007r. zmieniającego rozporządzenie nr 20 z 2006r. (Dziennik Urzędowy Woj. Mazowieckiego nr 35, poz. 698).

W planie ochrony ustala się między innymi następujące szczególne cele ochrony Parku:

- 1) Cele ochrony wartości przyrodniczych:
 - a) zachowanie swobodnie meandrującej niziny rzeki Bug i jego doliny z dużą ilością starorzeczy i odnóg,
 - b) zachowanie pozostałości dużych kompleksów leśnych, bogactwa szaty roślinnej

- obejmującej liczną grupę chronionych i rzadkich gatunków roślin i zbiorowisk roślinnych,
- c) zachowanie muraw psammofilnych i kserotermicznych oraz łągów nadrzecznych.
- 2) Cele ochrony wartości historycznych i kulturowych:
- a) zachowanie swoistego charakteru zabudowy wiejskiej,
 - b) zachowanie tradycyjnej funkcji wsi oraz rozwój rękodzielnictwa ludowego.
- 3) Cele ochrony walorów krajobrazowych:
- a) zachowanie w niewielkim stopniu przekształconego krajobrazu rolniczego,
 - b) zachowanie wysokich skarp erozyjnych wysoczyzn okalających rzeki Bug i Narew oraz tarasu nadzalewowego z licznymi parabolicznymi wydymami.

1.2. Sieć obszarów NATURA 2000

Sieć obszarów chronionych Natura 2000 - dolina Liwca obejmuje znaczną powierzchnię (2.859,50 ha) i rozciąga się wzdłuż północnej granicy gminy.

Na terenie obszaru Natura 2000 – Dolina Liwca kod PLB140002 występują 64 gatunki ptaków, w tym:

- a) 36 gatunków ptaków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG,
- b) 28 gatunków regularnie występujących Ptaków Migrujących nie wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG.

Na terenie Gminy Korytnica projektuje się obszar Natura 2000 – Ostoja Nadliwiecka Kod PLH 140012, który został oznaczony na rysunku studium pt.”Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

Obszar Ostoja Nadliwiecka został wyznaczony dla skutecznej ochrony 12 typów różnorodnych siedlisk w tym, między innymi: wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi, starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne, ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne, niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie, górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze łąk, turzycowisk i mechowisk, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesieniowe.

Wymienione typy siedlisk są zgodne z ustaleniami zawartymi w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody w granicach obszaru zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

Projekty planów i projekty zmian do przyjętych planów oraz planowane przedsięwzięcia,

które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000, lub nie wynikają z tej ochrony, które mogą na te obszary znacząco oddziaływać, wymagają przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Dla obszaru Natura 2000 minister właściwy do spraw środowiska ustanawia, w drodze rozporządzenia plan ochrony na okres 20 lat, uwzględniający ekologiczne właściwości siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony obszar ten został wyznaczony, wykorzystując m.in. plany urządzenia lasu. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt.

1.3. Pomniki przyrody

Zgodnie z rozporządzeniem Wojewody Mazowieckiego Nr 20 z dnia 18 kwietnia 2003 r. na terenie gminy Korytnica uznano dotychczas 11 pomników przyrody obejmujących łącznie 213 sztuk różnych gatunków drzew wg podanej niżej tabeli.

L.p.	Lokalizacja	Forma	Gatunek drzewa	Liczba okazów szt.	Obwód na wysokości 1,3 m w cm/wysokość
1.	Paplin	grupa drzew	dąb szypułkowy	3	350/23, 403/24, 340/28
2.	„	„	wiąz szypułkowy	3	360, 246, 260/26
3.	Nowy Świętochów	pojedyncze drzewo	dąb szypułkowy	1	510/28
4.	Pniewnik	„	lipa drobnolistna	1	310/18
5.	„	„	„	1	345/18
6.	Wola Korytnicka	aleja	„	155	45-280/15
7.	Paplin	pojedyncze drzewo	świerk pospolity	1	251/40
8.	„	„	dąb szypułkowy	1	287/35
9.	„	grupa drzew	jesion wyniosły	3	289, 235, 264/40
10.	„	aleja	wiąz szypułkowy	7	145-330/20-25
			lipa drobnolistna	21	105-225/15-22
			jesion wyniosły	1	160/22
			grab pospolity	7	85-150/15-20
11.	Nadl. Łochów Leśn. Węgrów Oddział 166	pojedyncze drzewo	dąb szypułkowy	1	370/33

W stosunku do pomników przyrody zabrania się:

- 1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu,
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby,
- 3) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- 4) zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych.

Wokół poszczególnych pomników przyrody ustanawia się otuliny, które należy rozumieć jako strefy ochronne zabezpieczające pomniki zagrożeniami zewnętrznymi.

Każda otulina stanowi obszar w promieniu 15 m od zewnętrznej krawędzi pnia drzewa.

2. Obiekty i obszary proponowane do ochrony prawnej

2.1. Projektowane rezerваты przyrody

Rezerwat przyrody "Górki"

Rezerwat przyrody „Górki” obejmuje teren liczący około 38 ha. Jest to naturalny fragment środowiska dolinnego położony na skraju doliny Liwca, na północ od wsi Górki Średnie. Z rzadkich gatunków roślin stwierdzono tu występowanie wiechliny odległokłosej, a z ptaków strumieniówkę, pokląskwę, kruka, zaś na obrzeżach czajki, rycyka, pustułki, gąsiorka i innych. Z rzadszych gatunków motyli obserwowano tu niedzwiedziówkę - krasopani poziomkówkę. Ze względu na trudno dostępny teren, projektowany rezerwat jest ostoją wielu gatunków ptaków i ssaków.

Rezerwat przyrody "Turna"

Rezerwat przyrody „Turna” stanowi około 87 ha. Jest on kompleksem leśnym położonym w lasach państwowych obejmującym oddziały 165 – 169. Jego stworzenie zapewni ochronę dobrze zachowanego drzewostanu grądowego z gatunkami typowymi dla tego środowiska. Z rzadszych gatunków ptaków stwierdzono tu m.in. jastrzębia, kruka, myszołowa, pokrzewkę czarno-białą, słowika szarego, pokrzewkę jarzębatą, strzyżyka i inne.

2.2. Projektowane użytki ekologiczne

Użytek ekologiczny "Dąbrowa"

Sztuczny zbiornik wodny "Dąbrowa" (pochodzenia antropogenicznego) - zlokalizowany na terenie wsi Świętochów Stary w odległości około 500 m w kierunku na zachód od zwartej zabudowy wsi Dąbrowa o powierzchni około 8,50 ha i znacznej głębokości (miejscami 8810m) - powstał w wyniku eksploatacji złoża kruszywa naturalnego oraz pod wpływem naturalnych procesów spontanicznej sukcesji wtórnej zarósł roślinnością. Umożliwiło to zasiedlenie tego obszaru przez kilkanaście, podlegających ochronie prawnej gatunków ptaków np. trzcinia, wodnik, potrzos, rokitniczek. Jest to z pewnością najciekawszy pod względem przyrodniczym zbiornik w skali całej gminy, tym niemniej przed ustanowieniem jako użytku ekologicznego musi być uporządkowany przez usunięcie zalegających tam odpadów.

Użytek ekologiczny "Maksymilianówka"

Naturalny zbiornik wodny "Maksymilianówka" o powierzchni lustra wody 0,82 ha – zlokalizowany jest w znacznym, naturalnym obniżeniu terenu, w odległości około 100 m od

najbliższej zabudowy kolonijnej oraz w odległości około 400 m w kierunku na północ od drogi przebiegającej przez wieś Maksymilianów - jest wprawdzie słabo zarośnięty roślinnością szuwarową. Znajduje się tu kilka prawnie chronionych ptaków i płazów. Bezpośrednie sąsiedztwo zbiornika to użytki zielone i pola uprawne.

Wszystkie opisane wyżej obiekty - ze względu na unikatowe walory przyrodnicze - zasługują na objęcie ochroną prawną.

2.3. Zasady ochrony dolin rzecznych

Obejmuje się ochroną przed zainwestowaniem doliny rzecznej oraz obniżenia charakteryzujące się wysokimi walorami przyrodniczymi, natomiast niekorzystnymi dla lokalizacji osadnictwa warunkami fizjograficznymi (gruntowo - wodnymi, klimatyczno - zdrowotnymi). W tym celu wyznacza się obszary ochrony ekologicznej oznaczone graficznie na rysunku studium, proponowane do pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu.

Obszar ochrony ekologicznej obejmuje dolinę Liwca wraz z dolinami lewobrzeżnych, bezimiennych cieków, dolinę Osownicy, Pniewniczanki, Czerwonki oraz doliny bezimiennych cieków w zachodniej i środkowej części gminy.

Na tym obszarze zaleca się:

- pozostawienie obszrów dolin rzecznych jako terenu otwartego, tj. wyłączonego z zabudowy i nie tworzenie przegród utrudniających grawitacyjny spływ powietrza,
- nie przekształcanie trwałych użytków zielonych na grunty orne,
- wprowadzenie zakazu odwadniania dolin,
- ograniczenie na całym obszarze stosowania chemicznych środków ochrony roślin, a w szczególności środków toksycznych dla ludzi o długim okresie karencji,
- pozostawienie w stanie pierwotnym nadrzecznych zadrzewień i zarośli, w bezpośrednim sąsiedztwie cieków zaniechanie koszenia roślinności szuwarowej, krzewiastej i siewek drzew pochodzących z samosiewu,
- dopuszcza się lokalizację obiektów i sieci infrastruktury technicznej, jeżeli nie ma możliwości innego ich przebiegu.

2.4. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

Cały obszar gminy Korytnica jest położony w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 i 215A znajdującego się w utworach trzeciorzędowych – Subniecka Warszawska. Główny Zbiornik Wód Podziemnych jest obszarem wymagającym szczególnej ochrony. Obejmuje on rozległy obszar i charakteryzuje się stosunkowo słabą odnawialnością zasobów, tak więc jego ochrona polega głównie na ograniczeniu ilości eksploatowanej wody. Do lat sześćdziesiątych XX wieku intensywny pobór wody z utworów

wodonośnych zbiornika, szczególnie w rejonie Warszawy, spowodował obniżenie zwierciadła wody i powstanie regionalnego leja depresji. Z tego względu na podstawie rozporządzenia ówczesnych władz wojewódzkich eksploatacja wód zbiornika była ściśle kontrolowana. Obecnie poziom eksploatacji obniżył się a lej depresyjny został na przeważającym obszarze wypełniony. Dzięki warunkom występowania wód w zbiorniku (izolacja poziomu mioceńskiego i oligoceńskiego łałami pliocenu i mięższym czwartorzędem) nie jest on narażony na wpływ zanieczyszczeń z powierzchni terenu.

Należy chronić wody powierzchniowe i podziemne przed zanieczyszczeniem poprzez:

- wyposażenie obszarów zwartej zabudowy w systemy wodno-kanalizacyjne z odprowadzaniem ścieków do oczyszczalni. Dotyczy to przede wszystkim wsi położonych w dolinie rzeki Liwiec i na obszarze dolin innych rzek i cieków wodnych, charakteryzujących się brakiem izolacji pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego,
- wyposażenie rozproszonej zabudowy nieobjętej siecią kanalizacyjną w szczelne zbiorniki osadowe, z których ścieki wywożone będą do oczyszczalni lub instalowanie oczyszczalni przydomowych,
- nie odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub gruntu,
- ograniczenie do niezbędnego minimum stosowania chemicznych środków ochrony roślin na obszarach dolin i obniżen terenu,
- składowanie odpadów stałych wyłącznie na urządzonych terenach gromadzenia odpadów oraz ich utylizację na składowisku,
- zachowanie wzmożonego nadzoru sanitarnego wokół studni.

2.5. Ochrona gruntów leśnych

Lasy i grunty leśne podlegają ochronie przed przeznaczaniem na cele nieleśne na mocy przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późno zm.).

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Środowiska dla lasów Skarbu Państwa lub Marszałka Województwa dla lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa.

2.6. Ochrona gruntów rolnych

Ochrona gruntów rolnych wysokiej jakości polegać będzie na ograniczaniu ich przeznaczania na cele nierolnicze. Szczególnej ochronie podlegają gleby mineralne klas bonitacyjnych od I do III oraz gleby organiczne - zgodnie z cytowaną w punkcie 2.5. ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dla gruntów rolnych klas od I do III lub Marszałka Województwa dla pozostałych gruntów podlegających ochronie.

2.7. Ochrona złóż surowców mineralnych

Złóża kopalin podlegają ochronie przepisami art. 125 i 126 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.).

Na obszarze gminy Korytnica ochrona złóż kopalin pospolitych polegać będzie na:

- dopuszczeniu zainwestowania związanego z eksploatacją złoża,
- prowadzeniu eksploatacji złóż w sposób gospodarczo uzasadniony oraz przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku i maksymalnej ochronie walorów krajobrazowych,
- racjonalnym gospodarowaniu zasobami złóż,
- rekultywacji terenów wyrobisk poeksploatacyjnych.

3. Kierunki rozwoju małej retencji

W tym zakresie proponuje się odbudowę dwóch "młynówek" (sztucznych zbiorników wodnych), które istniały niegdyś w dolinie rzeki Liwiec.

Urządzenia te oprócz samego retencionowania wody zwiększają bowiem zdolności samooczyszczania rzeki, co w obliczu pozaklasowej jakości wód Liwca ma duże znaczenie.

4. Polityka przestrzenna gminy w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

W polityce przestrzennej gminy, ochrona środowiska przyrodniczego jest jej głównym celem zwłaszcza, że rozwój gospodarczy gminy to rozwój rolnictwa, rekreacji i mieszkalnictwa. Dlatego też szczególnie istotne jest zachowanie i ochrona wysokich jej walorów. Na obszarach prawnie chronionych - "otulina" Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego, obszar NATURA 2000 - gmina będzie stosowała sposoby gospodarowania zgodne z zasadami szczegółowo omówionymi w rozdziale IV niniejszego opracowania.

W celu utrzymania dobrego stanu obszarów o wysokich walorach przyrodniczych, prawnie chronionych lub wymagających ochrony przed zmianą użytkowania (ekosystemy leśne, ekosystemy wodne, dolinne ciągi ekologiczne, gleby mineralne klasy I - III i gleby organiczne) gmina zastosuje się do wymogów obowiązujących przepisów o ochronie przyrody, o ochronie środowiska, o lasach oraz o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Czynnikiem warunkującym rozwój gospodarczy gminy jest nowoczesne i kompleksowe gospodarowanie wodą. Pierwszoplanowym zadaniem w tym zakresie jest ochrona wód

powierzchniowych i głębszych. Realizacja tego zadania wymaga spełnienia następujących warunków:

- gospodarka wodna musi być ściśle powiązana z gospodarką ściekową,
- wyposażenie w systemy wodno - kanalizacyjne obiektów w zabudowie zwartej wsi pozbawionych infrastruktury sanitarnej,
- niedopuszczanie do wprowadzania surowych ścieków komunalnych bezpośrednio do wód i gruntu,
- składowanie odpadów wyłącznie na profesjonalnych składowiskach wyposażonych w urządzenia chroniące środowisko,
- w przypadku planowanych przedsięwzięć na obszarach prawnie chronionych (zwłaszcza na obszarze Natura 2000), które mogą znacząco oddziaływać na te tereny, należy obowiązkowo przeprowadzić postępowanie zakończone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody w kompetencji gminy leży zadanie tworzenia użytków ekologicznych. W związku z powyższym należy podjąć stosowne działania dla proponowanych użytków "Dąbrowa" i "Maksymilianów".

Gmina będzie skutecznie działała w kierunku realizacji zalesień gruntów porolnych poprzez tworzenie warunków ułatwiających wykonywanie tego zadania.

Strategicznym działaniem gminy jest budowa sieci kanalizacyjnej wraz z oczyszczalnią.

VI. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. Obiekty wpisane do rejestru zabytków

1.1. Wykaz obiektów wpisanych do rejestru zabytków

- 1) Kościół par. pw. św. Wawrzyńca w Korytnicy, mur., 1876-1880 r., arch. Bolesław Podczaszyński, ukończony przez Bolesława Żakowskiego, **nr rej. zab. A-261/270 z 25.09.1960 r.**
- 2) Dzwonnica przy kościele par. pw. św. Wawrzyńca w Korytnicy, mur., 1880 r. **nr rej. zab. A-261/270 z 29.09.1960 r.**
- 3) Cmentarz parafialny w Korytnicy, **nr rej. zab. A-785 z 20.02.2008 r.**
- 4) Dwór przy ul. A. Małkowskiego w Korytnicy, **nr rej. zab. A-1002 z 04.01.2011 r.**
- 5) Dwór w Paplinie, drewn., arch. Władysław Mierzanowski, **nr rej. zab. A-321 z 29.12.1983r.**

- 6) Oficyna w zespole dworskim w Paplinie, mur., 1877 r. /?/, arch. Władysław Mierzanowski, **nr rej. zab. A-321 z 29.12.1983 r.**
- 7) Kuchnia w zespole dworskim w Paplinie, mur., pocz. XX w., **nr rej. zab. A-321 z 29.12.1983 r.**
- 8) Spichlerz w zespole dworskim w Paplinie, mur., pocz. XX w., **nr rej. zab. A-321 z 29.12.1983 r.**
- 9) Park w zespole dworskim w Paplinie, poł. XIXw, **nr rej. zab. A-321 z 29.12.1983r.**
- 10) Kościół par. pw. św. Jana Chrzyciela w Pniewniku, mur., 1927 r., arch. Ludwik Panczakiewicz, **nr rej. zab. A-257/1104 z 05.05.1975 r.**
- 11) Pałac w miejscowości Turna, mur., ok. 1880 r., arch. Bolesław Podczaszyński, **nr rej. zab. A-322 z 29.12.1983 r.**
- 12) Obora w zespole pałacowym w Turnie, mur., XIX/XX w, **nr rej. zab. A-322 z 29.12.1983r.**
- 13) Park w zespole pałacowym w Turnie, poł. XIXw, **nr rej. zab. A-322 z 29.12.1983r.**

2. Wykaz obiektów w gminnej ewidencji zabytków

W gminnej ewidencji zabytków znajduje się 221 obiektów. Wykaz tych obiektów znajduje się w części tekstowej pt. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego - rozdział VII.

3. Obiekty i obszary proponowane do objęcia ochroną wojewódzkiego konserwatora zabytków

Postuluje się wpisanie do rejestru zabytków następujących obiektów:

- dom rekolekcyjny w zespole Kościoła Parafialnego w Korytnicy, mur., XIX/XX w.
- plebania w Korytnicy, mur., 1905 r.
- kapliczka z figurą Matki Boskiej z zespołu dworskiego w Korytnicy, piaskowiec, 2 poł. XIXw.
- kaplica cmentarna w Pniewniku, mur., pocz. XX w.
- kapliczka z figurą Chrystusa Gorejące Serce z zespołu dworskiego w Korytnicy-Kietlance, granit, 1901 r.
- kapliczka słupowa z figurą Matki Boskiej we wsi Górki Grubaki, piaskowiec 1899r.

4. Strefowanie krajobrazu kulturowego oraz warunki w poszczególnych strefach

Na obszarze gminy Korytnica, proponuje się wyznaczyć następujące strefy ochrony konserwatorskiej:

STREFA "A" - pełnej ochrony historycznej struktury przestrzennej, obejmuje:

- kościół parafialny i dzwonnica wraz z otoczeniem w Korytnicy,
- cmentarz parafialny w Korytnicy, 1 poł. XIX w.

- dwór przy ulicy Małkowskiego w Korytnicy, mur., 2 poł. XIX w.
- kościół parafialny wraz z otoczeniem w Pniewniku,
- zespół dworsko-parkowy w Paplinie,
- zespół pałacowo-parkowy w Turnie.

Wszelkie działania inwestycyjne w strefie "A" należy prowadzić w oparciu o przepisy odrębne.

STREFA "B" - ochrony zachowanych elementów zabytkowych, obejmuje:

- fragment rozplanowania miejscowości Korytnica,
- zespół dworski w Korytnicy-Kietlance,
- fragment rozplanowania miejscowości Jaczew,
- cmentarz parafialny w Kątach,
- fragment rozplanowania miejscowości Nojszew,
- cmentarz parafialny w Pniewniku,
- fragment rozplanowania miejscowości Pniewnik,
- głąz pamiątkowy wraz z otoczeniem w Roguszynie,
- fragment rozplanowania miejscowości Rowiska,
- fragment rozplanowania Górki Borze,
- fragment rozplanowania Górki Grubaki,
- założenie folwarczne przy zespole pałacowo-parkowym w Turnie.

Strefa ta powinna podlegać postulowanym rygorom:

- wymaga się zachowania zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, tj. utrzymania istniejącej sieci dróg, alei, szpalerów osi widokowych i kompozycyjnych,
- dopuszcza się realizację nowej zabudowy w zależności od jej funkcji, z wymogiem dostosowania jej do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i bryły zabudowy, przy jednoczesnym założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej,
- wymaga się zachowania pierwotnych podziałów parcelacyjnych,
- zakazuje się wytyczania nowych publicznych ciągów komunikacyjnych,
- wszelkie działania inwestycyjne w tej strefie wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

STREFA "K" - ochrony krajobrazu, obejmuje:

- teren przy kościele parafialnym i cmentarzu parafialnym w Korytnicy,
- teren przy zespole dworsko-parkowym w Korytnicy,
- teren przy zespole dworsko-parkowym w Paplinie,

- teren przy kościele parafialnym i cmentarzu parafialnym w Pniewniku
- teren przy zespole pałacowo-parkowym w Turnie.

W strefie tej postuluje się:

- zachowanie istniejącego drzewostanu,
- utrzymanie istniejącego użytkowania,
- nie wprowadzanie zwartych nasadzeń wysoką roślinnością,
- nie lokalizowanie obiektów kubaturowych,
- wszelkie działania inwestycyjne w tej strefie wymagają akceptacji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

STREFA "E" - ochrony ekspozycji zespołu zabytkowego, obejmuje:

- widok na kościół parafialny w Pniewniku z drogi Liw - Dobre w kierunku zachodnim.

Strefa ta podlega następującym rygorom:

- wprowadza się zakaz zwartych nasadzeń wysoką roślinnością,
- zakazuje się wznoszenia obiektów kubaturowych powyżej 12,0m,,
- wszelkie działania inwestycyjne w tej strefie wymagają akceptacji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

5. Kierunki ochrony wartości archeologicznych

Na terenie gminy Korytnica stanowiska archeologiczne grupowały się głównie na terenie niezabudowanym - na polach ornych, stokach dolin, obszarach wydmowych (w większości obecnie zalesionych). Kolizje z procesami urbanizacji przewiduje się w przypadku stanowisk leżących na terenach zabudowanych lub je obejmujących oraz w pobliżu dróg, t.j. obszarów najczęściej zajmowanych przez inwestycje liniowe.

Strefy ochrony konserwatorskiej

Na terenie gminy Korytnica wyznacza się jedną strefę ścisłej ochrony zabytków archeologicznych "W" - grodzisko. Obejmuje ona teren o całkowicie rozpoznanej zawartości reliktywów archeologicznych grodzisko we wsi Rowiska.

Na terenie gminy Korytnica występują stanowiska archeologiczne o dużej wartości naukowej kwalifikujące się do objęcia

strefą „OW” – ochrony stanowisk archeologicznych

strefą „R” – ochrony historycznych układów ruralistycznych.

STREFA „R” zostały objęte wsie historyczne: Bednarze (Katy Bednarze), Chmielew, Decie (Roguszyn Dycie), Górki Borze, Górki Grubaki (Grubali), Górki Średnie, Jaczew, Jugi, Kąty, Komory, Korytnica, Kruszew (Kruczew), Kupce (Kąty Kupce), Leśniki (Roguszyn

Leśniki), Nojszew, Paplin, Pniewnik, Połazie (Świętochów Połaze; Pułazie), Rabiany, Rąbież, Roguszyn, Rowiska, Sekłak (Kąty Siekłak), Szczurów, Świętochów Nowy, Świętochów Stary, Świętochów Trawy, Turna, Wielądki, Wola Korytnicka, Wypychy (Wypychi), Zakrzew, Zalesie, Żabokliki, Żelazów (Żelazowo).

Strefa ta powinna podlegać postulowanym rygorom:

- 1) nakaz zachowania układu dróg publicznych,
- 2) ustala się utrzymanie regionalno-historycznej skali i struktury jednostek osadniczych,
- 3) ustala się kształtowanie form zabudowy nawiązujących do tradycyjnego budownictwa,
- 4) maksymalna wysokość budynków mieszkalnych i usługowych 9 m – dwie kondygnacje naziemne, w tym druga jako poddasze użytkowe,
- 5) maksymalna wysokość budynków użyteczności publicznej 11 m, trzy kondygnacje naziemne w tym trzecia jako poddasze użytkowe,
- 6) dachy dwu- lub wielospadowe o nachyleniu połaci w granicach 30° – 45°; nie dopuszcza się dachów płaskich,
- 7) ustala się stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych w konstrukcji ścian i pokryć dachowych,
- 8) ustala się tradycyjny układ i wielkość otworów okiennych i drzwiowych,
- 9) ustala się stosowanie kolorystyki elewacji zgodnej z lokalną tradycją,
- 10) zakazuje się montażu urządzeń technicznych na elewacjach frontowych budynków,
- 11) dopuszcza się skupianie zabudowy na zasadzie dogęszczania istniejącej struktury jednostek osadniczych, przy kontynuowaniu historycznego układu i charakteru zabudowy istniejącej,
- 12) nakazuje się utrzymanie obiektów małej architektury współtworzących walory krajobrazu kulturowego,
- 13) zakazuje się sytuowania masztów telekomunikacyjnych oraz elektrowni wiatrowych,
- 14) gminne inwestycje liniowe i drogowe w granicach stref ochronnych można prowadzić pod warunkiem przeprowadzenia równoległych badań archeologicznych polegających na sporządzeniu dokumentacji konserwatorskiej obiektów i nawarstwień kulturowych w granicach strefy ochrony. Wojewódzki konserwator zabytków w uzasadnionych przypadkach może odstąpić od warunku prowadzenia badań.

STREFA „OW” – ochrony stanowisk archeologicznych, obejmuje:

- wszystkie stanowiska archeologiczne na terenie gminy znajdujące się w gminnej oraz

wojewódzkiej ewidencji zabytków, oprócz obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

W strefie tej proponuje się wprowadzić następujące rygory:

1. Działalność inwestycyjna związana z prowadzeniem prac ziemnych schodzących poniżej 0,30 m od współczesnej powierzchni użytkowej jest dopuszczalna pod warunkiem przeprowadzenia badań archeologicznych polegających na sporządzeniu dokumentacji konserwatorskiej obiektów i nawarstwień kulturowych w granicach stanowiska i jego strefy ochrony. Wojewódzki Konserwator Zabytków w uzasadnionych przypadkach może odstąpić od warunku prowadzenia badań. Warunkiem tym, oprócz inwestycji liniowych i kubaturowych objęte są także:
 - a) poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin,
 - b) prace modernizacyjne i przebudowa dróg publicznych,
 - c) niwelacje terenu,
 - d) budowa urządzeń wodnych i regulacji wód,
 - e) usuwanie karpin.
2. Zakres i warunki przeprowadzenia prac archeologicznych i dokumentacyjnych oraz finansowania prac określa wojewódzki konserwator zabytków zgodnie z przepisami szczególnymi.

Przybliżona lokalizacja stanowisk archeologicznych objętych strefą ochrony konserwatorskiej „W”, „OW” i „R” znajduje się na rysunku studium w skali 1:25000.

VII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Generalnym celem polityki transportowej gminy jest takie usprawnienie i rozwój systemu transportowego, aby stworzyć warunki do sprawnego i bezpiecznego przemieszczania osób i towarów przy ograniczeniu szkodliwego wpływu na środowisko i życie mieszkańców gminy.

Zrealizowanie tego celu będzie uzależnione od:

- zapewnienia drogowych powiązań zewnętrznych z układem dróg krajowych, wojewódzkich, najbliższymi miastami (Węgrowem, Sokołowem Podlaskim, Kałuszynem, Mińskiem Mazowieckim), sąsiednimi gminami, a przede wszystkim z ośrodkiem wojewódzkim w Warszawie,
- zapewnienia obsługi komunikacyjnej zagospodarowania przestrzennego w układzie przestrzennym gminy drogami o odpowiednim standardzie (nawierzchnia twarda ulepszona o odpowiednich parametrach technicznych),
- rozwoju sieci zewnętrznych powiązań komunikacją zbiorową,

- poprawy sytuacji w dziedzinie obsługi technicznej pojazdów poprzez budowę stacji paliw oraz obiektów kompleksowo obsługujących pojazdy mechaniczne i sprzęt rolniczy.

1. Układ drogowy

Podstawowy układ drogowy gminy Korytnica tworzyć będą:

- droga krajowa nr 62 Węgrów – Łochów,
- droga wojewódzka nr 637 Warszawa - Węgrów – Drohiczyn,
- drogi powiatowe,
- drogi gminne.

2. Zasady kształtowania systemu drogowego

1) Połączenia z trasami zewnętrznymi za pośrednictwem drogi krajowej i wojewódzkiej, dla których przewiduje się docelowo następujące parametry techniczne:

- dla drogi nr 62 - droga główna jednojezdniowa, szerokość jezdni 7,0 m,
- dla drogi nr 637 – droga główna ruchu przyspieszonego, jednojezdniowa, szerokość jezdni 7,0 m, docelowo dla tej drogi przewiduje się wprowadzenie zamiennego przebiegu odpowiadającego warunkom wymaganym dla klasy GP tzn. omijającego zabudowę wsi Zakrzew, Pniewnik, Roguszyn oraz ograniczenie bezpośredniej dostępności do drogi poprzez budowę niezbędnych dróg serwisowych (eliminujących bezpośrednie wjazdy) i zachowanie odpowiednich odległości pomiędzy wjazdami,

2) połączenie poszczególnych miejscowości z układem dróg krajowych, wojewódzkich, ośrodkiem powiatowym oraz siedzibami gmin sąsiednich za pośrednictwem dróg wyszczególnionych w tabeli - załącznik nr 3,

3) rozbudowa układu i postulowane parametry techniczne według tabeli - załącznik nr 3 ,

4) dostosowanie parametrów technicznych do normatywnych dla danej klasy,

5) uregulowanie stanu prawnego dróg,

6) zwiększenie bezpieczeństwa w terenach zabudowanych poprzez budowę chodników, ścieżek rowerowych i zatok autobusowych,

7) budowę samodzielnych dróg rowerowych, prowadzonych w terenie niezależnie od układu jezdniowego,

8) układ dróg gminnych należy wzbogacić o drogi obsługujące zabudowę na terenach wsi i lokalne drogi dojazdowe (tereny letniskowe),

9) sukcesywne dążenie do realizacji nawierzchni asfaltowych na drogach powiatowych gminnych.

3. Komunikacja zbiorowa

Gmina będzie obsługiwana tylko przez komunikację autobusową, która będzie realizować:

- powiązania z ośrodkiem wojewódzkim,
- powiązania z ośrodkiem powiatowym,
- powiązania wewnątrzwojewódzkie,
- powiązania międzygminne i wewnątrzgminne.

Generalną zasadą funkcjonowania komunikacji będzie prowadzenie wszystkich linii przez miejscowość będącą ośrodkiem gminnym, co umożliwi połączenie obsługiwanych obszarów z siedzibą władz gminnych, szkołą gimnazjalną itp.

Ostateczne kierunki rozwoju linii autobusowych zostaną ustalone po uwzględnieniu rzeczywistych kierunków rozwoju powiatu, gminy i gmin sąsiednich oraz poprawy stanu dróg.

4. Transport

Gmina z uwagi na brak dostępności do kolei korzystać będzie wyłącznie z transportu samochodowego. Należy wspierać inicjatywy gospodarcze i promować rozwój usług transportowych.

5. Zaplecze techniczne

W dziedzinie zaplecza technicznego należy dążyć do zlokalizowania na terenie gminy stacji paliw (wskazana lokalizacja przy drodze wojewódzkiej nr 637 Warszawa - Węgrów) oraz stacji diagnostycznej do kompleksowej obsługi pojazdów. Należy wspierać inicjatywy gospodarcze w tej dziedzinie.

6. Miejsca parkingowe

Przy planowaniu inwestycji z uwagi na wysoki udział komunikacji indywidualnej należy stosować następujące wskaźniki miejsc postojowych:

- 1 m.p. – na jedno mieszkanie w zabudowie wielorodzinnej,
- 2 m.p. – na jedno mieszkanie w zabudowie jednorodzinnej,
- 3 – 4 m.p. – na 10 zatrudnionych dla funkcji produkcyjnych, magazynowych, składowych i innych zakładów pracy,
- 3 – 5 m.p. – na 100 m² powierzchni użytkowej dla biur i administracji,
- 2,5 – 4 m.p. – na 100 m² powierzchni użytkowej dla handlu i usług, jednocześnie co najmniej 3 m.p. na 10 zatrudnionych i nie mniej niż 3 m.p. dla jednego obiektu,
- 10 m.p. – na 100 uczestników jednocześnie dla obiektów sportu i rekreacji,
- 3 – 5 m.p. – na 10 łóżek dla hoteli i pensjonatów, agroturystyki,
- 20 – 50 m.p. – dla cmentarzy,
- 30 m.p. – na 100 użytkowników jednocześnie dla kościołów, klubów, gastronomii.

Parkingi należy realizować na terenie własnym inwestycji.

Realizacja miejsc postojowych w liniach rozgraniczających ulic w formie zatok i pasów postojowych dopuszczalna jest na warunkach określonych w rozporządzeniu MTiGM w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

7. Koordynacja polityki transportowej i rozwoju przestrzennego

Zabudowa przy drogach powinna być lokalizowana w sposób minimalizujący uciążliwości komunikacyjne zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ochrony środowiska oraz przepisami szczególnymi dotyczącymi dróg publicznych.

Nowe obiekty powinny być sytuowane w odległości nie mniejszych niż to wynika z zasięgu uciążliwości oraz w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni nie mniejszych niż:

- dla autostrady – 30 m na terenach zabudowy i 50 m poza nimi,
- dla drogi wojewódzkiej i dróg powiatowych – 8 m na terenach zabudowy i 20 m poza nimi,
- dla dróg gminnych i wewnętrznych – 6 m na terenach zabudowy i 15 m poza nimi.

Zasady kształtowania układu drogowego - postulowane parametry funkcjonalno-techniczne

Lp	Nr drogi	Przebieg drogi	klasa drogi	Kierunki przekształceń	min. szerokość w liniach rozgraniczających w metrach
1	62	DROGA KRAJOWA Węgrów - Łochów	GP	modernizacja	25/30
2	637	DROGA WOJEWÓDZKA Warszawa-Węgrów-Drohiczyn	G/GP	modernizacja	25/30
		DROGI POWIATOWE			
3	4207W	Paplin-Stoczek-Sadowne	G	modernizacja	25
4	4224W	Węgrów-Popielów-Turna-GórkiBorze	Z	modernizacja	20
5	4226W	Liw-Korytnica	G	modernizacja	25
6	4344W	gr.pow.-Kąty-Rowiska-Jaczew	Z	modernizacja	20
7	4237W	Kąty Korytnica	L	modernizacja	15
8	4238W	Paplin-Korytnica-Roguszyn	G	modernizacja	25
9	4239W	Trawy-Rabiny-Korytnica	Z	modernizacja	20
10	4345W	gr.pow.-Kupce-Rabiny	L	modernizacja	15
11	4240W	Pniewnik-Trawygr.pow.	Z	modernizacja	20
12	4241W	Trawy-gr.pow.	L	modernizacja	15
13	36222	gr.pow.-Nojszew	L (D)	budowa	15 (12)
14	4242W	Wielądki-Pniewnik-Nojszew-Sulki	Z	modernizacja	20
15	2247W	gr. pow.-Cierpięta-Roguszyn	G	modernizacja	25
		DROGI GMINNE			
16	420201W	Żelazów-Czapple-gr. gm .Wierzbno-Czerwonka	D	modernizacja	12
17	420202W	dr. pow. 4233W-Rąbież-Żabokliki-gr. gm. Wierzbno-Czerwonka	L	modernizacja	15
18	420203W	dr. pow. 4226W-Zalesie	D	modernizacja	12

19	420204W	Pniewnik-Wielądky	L	modernizacja	15
20	420205W	Pniewnik-Świętochów Stary	D	modernizacja	12
21	420206W	Zakrzew-Trawy	L	modernizacja	15
22	420207W	Kupce-Kąty-Seklak	L	modernizacja	15
23	420208W	Wola Korytnicka-Lipniki-Rowiska	D	modernizacja	12
24	420209W	Korytnica-Turna	L	modernizacja	15
25	420210W	Nowa Wieś-gr. gm. Dobre-Pniewnik	D	modernizacja	12
26	420211W	Nowa Wieś-gr. gm. Dobre-Zakrzew	D	modernizacja	12
27	420212W	dr. pow. 2209W-gr. gm. Dobre-Adampol-dr. pow. 4241W	D	modernizacja	12
28	420213W	dr. pow. 4239W-Sewerynow-dr. pow. 4345W	D	modernizacja	12
29	420214W	Roguszyn-Szczurów-dr. nr 637	L	modernizacja	15
30	420215W	gr. gm. Liw-Stara Wieś-Turna-Żelazów-Roguszyn	L	modernizacja	15
31	420216W	gr. gm. Jadów-Maksymilianów-dr. pow. 4237W	D	modernizacja	12
32	420217W	dr. nr 637-Roguszyn-dr nr 420214W	D	modernizacja	12

Minimalna szerokość w liniach rozgraniczających dla przekroju ulicznego w terenach zabudowanych wynosi:

- dla klasy L - 12 m
- dla klasy D - 10m

W rejonach istniejącej strefy zainteresowania ostateczne szerokości pasa drogowego zostaną ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

8. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej

Gospodarka wodno-ściekowa

Przyjęte rozwiązania zaopatrzenia w wodę i unieszkodliwianie ścieków w gminie Korytnica zostały podporządkowane następującym zasadom:

- zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody do picia i na potrzeby gospodarce mieszkańców oraz na cele przeciwpożarowe,
- prowadzenie kompleksowej gospodarki wodno-ściekowej wymagające budowy urządzeń odprowadzania i oczyszczania ścieków dla zwodociągowanych wsi (w pierwszej kolejności w miejscowości gminnej),
- pełne sanitarne unieszkodliwianie ścieków sanitarnych.

Obecnie wszystkie tereny zwartej zabudowy wsi w gminie są zwodociągowane, zaopatrzenie w wodę odbywa się ze zbiorowych systemów wodociągowych:

- „Górki Grubaki” - obejmujący północną część gminy Korytnica oraz część sąsiedniej gminy Uw, zasilany z ujęcia wód głębinowych w Górkach Grubakach o zasobach kategorii "B" 120 m³/godz. Ze względu na duże różnice wysokości terenu objętego wodociągowaniem, w części wodociągu ciśnienie wody będzie utrzymywane za pomocą pompowni sieciowej zlokalizowanej w Chmielewie,

- „Pniewnik” - obejmujący południową część gminy zasilany z projektowanej stacji wodociągowej w Pniewniku pracującej na bazie ujęcia wód głębinowych o zasobach kategorii "B" 41 m³/godz,
- „Tończa” - wodociąg zasilany ze stacji wodociągowej w gminie Liw, obejmujący także część sąsiedniej gminy Stoczek oraz wieś Paplin w gminie Korytnica.

Na terenie gminy planuje się realizację 3 zbiorczych systemów kanalizacyjnych:

- "Korytnica" - nowowytbudowana oczyszczalnia ścieków o docelowej wydajności 250m³/dobę (obecnie jej wydajność wynosi 125m³ na dobę) z istniejącą siecią kanalizacyjną obejmująca fragment miejscowości Korytnica,
- "Kąty" - projektowana oczyszczalnia o wydajności około 50 m³/dobę,
- "Turna" - system osiedlowy spółdzielni mieszkaniowej zakończony oczyszczalnią ścieków o wydajności około 100 m³/dobę: lokalna oczyszczalnia ścieków na terenie prywatnym zlokalizowana obok osiedla wielorodzinnego .

Odbiornikiem oczyszczonych ścieków będą rowy w zlewni rzeki Liwiec o wymaganej II klasie czystości wód.

Wszystkie oczyszczalnie zostaną wyposażone w punkty zlewne ścieków dowożonych z miejscowości nieobjętych kanalizacją zbiorczą, w tym z terenów letniskowych nad Liwcem (dowóz do oczyszczalni w Kątach).

Dopuszcza się stosowanie indywidualnych urządzeń oczyszczających ścieki tzw. oczyszczalni przydomowych. Dla terenów nie przewidzianych do skanalizowania dopuszcza się gromadzenie ścieków socjalnych w indywidualnych bezodpływowych zbiornikach.

Gospodarka odpadami stałymi

Odpady stałe w gminie Korytnica będą czasowo gromadzone w typowych kontenerach ustawionych w miejscach dostępnych dla wszystkich mieszkańców gminy, a następnie wywożone do urzędzonego obiektu składowania odpadów w miejscowości Węgrów-Ruszczyzna, zarządzane przez władze miasta Węgrów.

Władze będą prowadziły działania zachęcające mieszkańców do segregacji odpadów w miejscu ich wytwarzania, co pozwoli zmniejszyć ilość odpadów wywożonych i częściowy odzysk surowców wtórnych.

Odpady technologiczne powstające na terenie gminy należy:

- w miarę możliwości wykorzystać gospodarczo,
- utylizować wg indywidualnych technologii,
- wywozić i unieszkodliwiać razem z odpadami komunalnymi po uzgodnieniu z władzami gminy oraz służbami sanitarnymi i ochrony środowiska.

Zaopatrzenie w gaz ziemny

W perspektywie teren gminy będzie w przyszłości zgazyfikowany gazem ziemnym średniego ciśnienia. Gminna sieć gazowa będzie zasilana ze stacji redukcyjno-pomiarowej I stopnia w Korytnicy na projektowanym gazociągu wysokiego ciśnienia do Stoczka - odgałęzieniu od magistrali Kobryń-Warszawa z gminy Jakubów.

Inwestycja ta, umożliwiająca ochronę czystości powietrza, powinna być jedną z priorytetowych w obszarze Zielonych Płuc Polski.

Zaopatrzenie w ciepło

Budynki będą ogrzewane indywidualnie. Na cele grzewcze preferuje się wykorzystanie gazu ziemnego oraz niekonwencjonalnych źródeł ciepła, a w szczególności elektrowni wiatrowych.

9. Kierunki rozwoju elektroenergetyki

Ponadlokalne sieci przesyłowe

Rozbudowa systemu sieci przesyłowych, wynikająca z konieczności poprawy bezpieczeństwa energetycznego Warszawskiego Węzła Elektroenergetycznego oraz związana z budową tzw. mostu energetycznego z Litwą powoduje, że przebudowie z napięcia 220 kV na 400 kV powinna być poddana linia o relacji Miłosna - Ostrołęka. Przebiega ona przez gminę Korytnica jedynie terenami wsi Adampol i Nowy Świętochów, jednak przebudowa na wyższe napięcie spowoduje poszerzenie pasa ochronnego wzdłuż trasy linii, który dla napięcia 400 kV wynosi około 45 m od osi linii. Wymogi prawne dotyczące ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym wytwarzanym przez linie przesyłowe najwyższych napięć zawarto w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. (Dz. U. Nr 192 poz. 1882 i 1883), które określa dopuszczalne poziomy pól elektrycznych i magnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów pod zabudowę mieszkaniową i dla innych miejsc dostępnych dla ludności. Ze względu na skomplikowany sposób ustalania bezpiecznych odległości od linii 400 kV, 220 kV i 110 kV, budowanych na różnych słupach, według różnych katalogów, przyjmuje się, w oparciu o obliczenia dokonane dla w/w linii, że bezpiecznymi odległościami budynków mieszkalnych od skrajnych przewodów linii napowietrznych są:

- 33 m dla linii 400 kV (ok. 45 m od osi linii),
- 26 m dla linii 220 kV (ok. 38 m od osi linii).

Lokalizacja obiektów mieszkalnych w odległościach mniejszych niż wyżej podane jest możliwa, jednak każdorazowo musi być poprzedzona procedurą pomiarową określoną w wymienionym na wstępie Rozporządzeniu Ministra Środowiska.

Źródła energii elektrycznej średniego napięcia 15 kV

Plany rozwojowe zakładu dystrybucyjnego obsługującego odbiorców energii elektrycznej w gminie Korytnica nie przewidują budowy na jej terenie stacji 110/15 kV, a więc zasilanie pracujących tu stacji 15/0,4 kV odbywać się będzie w dalszym ciągu ze źródeł zewnętrznych, czyli stacji 110/15 kV w Węgrowie, Łochowie i Mińsku Maz. (zasilanie podstawowe) oraz Mrozach (źródło zasilania rezerwowego dla części południowych terenów gminy).

W perspektywicznych planach rozwojowych dystrybutor rozważa budowę nowej stacji 110/15 kV na terenie sąsiedniej gminy Dobrze.

Z uwagi na konieczność uzyskania przez Polskę w 2020 roku 15% udziału energii ze źródeł odnawialnych w ogólnym bilansie produkcji energii (wymóg pakietu klimatycznego ogłoszonego przez Komisję Europejską), coraz większą uwagę inwestorów przyciągać będą tereny posiadające korzystne warunki do lokalizacji lokalnych elektrowni, przy czym większe moce dotyczyć będą elektrowni wiatrowych, biogazowych oraz elektrociepłowni opalanych biomasą odpadową lub roślinami energetycznymi. Południowa część granicy Korytnica posiada korzystne warunki do lokalizacji farm wiatrowych (granice tego obszaru zostały orientacyjnie naniesione na rysunki studium).

W związku z tym ustala się:

- realizację linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia 110kV łączących zlokalizowane na terenie gminy Korytnica farmy wiatrowe ze wskazaną w warunkach przyłączenia stacją 400/WN systemu przesyłowego,
- dla przyłączenia turbin wiatrowych przewiduje się budowę stacji elektroenergetycznych WN/SN wraz z systemem linii WN i SN. Ilość i lokalizacja stacji i linii wynikać będzie z odrębnych opracowań”

Magistralne linie SN 15 kV

Istotną poprawę parametrów technicznych energii elektrycznej SN 15 kV (zwłaszcza niezawodności), dostarczanej do gminy Korytnica uzyskać można poprzez modernizację i rozbudowę systemu linii magistralnych oraz połączeń międzyliniowych, szczególnie w południowo zachodnich rejonach gminy.

Postuluje się, aby przy projektowaniu nowych linii i połączeń międzyliniowych uwzględnić perspektywiczną stację 110/15 kV w Dobrem.

Przy projektowaniu nowego systemu linii należy wykorzystać część istniejącej magistrali SN 15 kV "Mińsk Maz.-Głęboczycza" wraz z odgałęźnymi liniami SN 15 kV zasilającymi wsie Adampol, Świętochów Stary, Połazie Świętochowskie i Zakrzew.

Proponuje się realizację następujących linii magistralnych:

- a) "Dobre-Jadów", jako połączenie istniejącego odgałęzienia zasilającego stację trafo 15/0,4kV w Adampolu z wykonanym w ostatnich latach powiązaniem magistralnym pomiędzy liniami "Łochów- Tłuszcz" i "Łochów-Korytnica",
- b) "Dobre-Korytnica", jako połączenie istniejącego odgałęzienia zasilającego stację trafo 15/0,4 kV "Połazie Świętochowskie 2" z linii "Mińsk Maz.-Głębczyca" z istniejącym odgałęzieniem zasilającym wieś Rabiany z magistrali "Węgrów-Korytnica",
- c) "Dobre-Liw", jako połączenie istniejącego odgałęzienia zasilającego stację trafo 15/0,4kV "Zakrzew" z linii "Mińsk Maz.-Głębczyca" z linią odgałęźną zasilającą wieś Pniewnik z magistrali "Węgrów-Grębków".

Istniejące linie odgałęźne SN 15 kV, które wykorzystywane będą do realizacji nowych magistral należy przebudować na przewody AFL 70 mm², natomiast odcinki linii nowych budować od razu jako linie magistralne.

Rozbudowa systemu magistralnych linii w kształcie jak opisano powyżej pozwoli również na przyłączenie siłowni wiatrowych o mocy rzędu kilku MW, przy czym warunkiem koniecznym będzie w tym przypadku budowa stacji 110/15 kV w sąsiedniej gminie Dobre.

Lokalne urządzenia elektroenergetyczne

Rozwój urządzeń lokalnych (odgałęźne linie SN 15 kV, stacje trafo 15/0,4 kV, linie niskiego napięcia 0,4 kV), zasilających poszczególne wsie polega na modernizacji i rozbudowie urządzeń istniejących oraz dobudowie urządzeń nowych.

Wykonania pełnej modernizacji polegającej na całkowitym (lub prawie całkowitym) demontażu urządzeń wyeksploatowanych, przestarzałych (sieci na słupach drewnianych) i montażu zastępujących je urządzeń nowoczesnych wymagają wsie: Bednarze, Decie, Kąty, Komory, Maksymilianów, Czaple, Kupce, Leśniki, Rąbież, Rowiska, Sewerynów, Kietlanka. W kilku z tych wsi dokonano na przestrzeni ostatnich lat modernizacji linii SN 15 kV i stacji trafo 15/0,4 kV, natomiast pełnych modernizacji wymagają w dalszym ciągu linie niskiego napięcia.

Modernizacją częściową, obejmującą niektóre, najbardziej wyeksploatowane i awaryjne elementy sieci lokalnych, należy objąć wsie: Adampol, Dąbrowa, Jugi, Lipniki, Nowy Świętochów, Połazie Świętochowskie, Seklak, Wypychy, Zakrzew, Żabokliki. W tej grupie wsi pracują linie na słupach żelbetowych, jednak ponad 30 letni okres ich funkcjonowania kwalifikuje je do wymiany w następnej kolejności po wymianie urządzeń we wsiach posiadających sieci lokalne na słupach drewnianych.

Pewnych działań modernizacyjnych mogą również wymagać lokalne sieci dystrybucyjne we wsiach: Korytnica, Turna, Chmieleworaż w pozostałych, jeśli wystąpią okoliczności

uzasadniające takie działania.

Oprócz działań modernizacyjnych o różnym zakresie, procesem ciągłym będzie budowa nowych elementów sieci lokalnych, służących zasilaniu obiektów powstających na terenach nie uzbrojonych jeszcze w urządzenia elektroenergetyczne.

Istotnym kierunkiem rozwoju, wchodzącym w zakres zadań własnych samorządów gminnych jest budowa, modernizacja i rozbudowa urządzeń oświetlenia drogowego.

Z uwagi na olbrzymie koszty budowy sieci kablowych na rozległych terenach wiejskich, utrzymana zostanie zasada budowy sieci napowietrznych, ale już według najnowszych rozwiązań technicznych, z wykorzystaniem przewodów izolowanych, słupów wirowanych i małowymiarowych stacji słupowych 15/0,4 kV.

Budowa sieci kablowych racjonalna będzie na terenach o dużej gęstości zabudowy, oraz do zasilania obiektów energochłonnych, wymagających dodatkowo większej pewności zasilania.

Inne kierunki rozwoju elektroenergetyki

Inne kierunki rozwoju elektroenergetyki to:

- 1) budowa lokalnych ekologicznych źródeł energii, głównie instalacji solarnych, pomp ciepłych produkujących energię elektryczną do celów podgrzewania ciepłej wody użytkowej i wspomagania ogrzewania obiektów, a także obiektów o większych mocach (pozyskiwaną z siły wiatru), energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych, produkujących energię elektryczną sprzedawaną do sieci dystrybucyjnych lokalnego operatora,
- 2) racjonalizacja gospodarki energią, stosowanie nowoczesnych, energooszczędnych technologii, odbiorników energii, źródeł światła,
- 3) właściwa eksploatacja i konserwacja sieci i instalacji elektrycznych ograniczająca straty energii i zagrożenia porażeniowego i pożarowego.

Południowa część obszaru gminy Korytnica posiada korzystne warunki do lokalizacji farm wiatrowych o mocy kilkuset megawatów.

Przy określaniu lokalizacji farm wiatrowych muszą być spełnione warunki określone w rozdziale IV ust. 1 punkt – Tereny elektrowni wiatrowych , szczególnie niekolizyjności z innymi funkcjami i ograniczeniami ochronnymi.

Przy określaniu lokalizacji elektrowni wiatrowych należy uwzględnić między innymi uwarunkowania wynikające w szczególności z oddziaływania na:

- 1) obszary objęte ochroną przyrody tj. obszaru Natura 2000, rezerwatów przyrody, pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych i użytków ekologicznych,
- 2) obszary tworzące podstawę ekologiczną województwa – korytarze ekologiczne,
- 3) tereny położone w strefach ekspozycji obiektów dziedzictwa kulturowego: cennych założeń urbanistycznych i ruralistycznych.

Dopuszczenie realizacji elektrowni wiatrowych na terenie gminy będzie podstawą do dalszego doprecyzowania wszelkich wymaganych kwestii w sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, dla wyznaczonych obszarów lokalizacji siłowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną oraz strefą oddziaływania, ze szczególnym uwzględnieniem dokładnej oceny oddziaływania przedmiotowych przedsięwzięć na środowisko.

W ramach w/w inwestycji dopuszcza się również lokalizacją nowych stacji WN/Sn, linii elektroenergetycznych WN, SN i nN oraz innych obiektów i urządzeń niezbędnych dla realizacji i funkcjonowania planowanej farmy wiatrowej.

Kierunki rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej

W związku z wejściem w życie z dniem 17 lipca 2010r. ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U.z 2010r. Nr 106 poz.675) ustala się następujące zasady rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej:

- 1) przewiduje się budowę i rozbudowę sieci telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i przy wykorzystaniu nowych technologii,
- 2) ustala się budowę, rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej,
- 3) ustala się objęcie obszaru całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej,
- 4) ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do wzrostu zapotrzebowania,
- 5) ustala się pełną dostępność do łączności telekomunikacyjnych a w szczególności poprzez rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu.

VIII. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Przewiduje się realizację do 2020 r. następujących lokalnych inwestycji celu publicznego:

- przebudowa i budowa dróg gminnych, chodników i zatok,
- budowa parkingów i oświetlenia ulicznego,
- budowa kanalizacji sanitarnej dla miejscowości Korytnica, Wola Korytnicka, Chmielew, Komory, Kruszew, Turna, Zalesie, Wielądki, Leśniki i Żelazów.

IX. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Do inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym należą:

- 1) budowa gazociągu,
- 2) przebudowa drogi krajowej i drogi wojewódzkiej,
- 3) budowa farm wiatrowych,
- 4) budowa , rozbudowa i modernizacja infrastruktury telekomunikacyjnej.

Obecnie jest w trakcie przebudowy odcinek drogi wojewódzkiej od miejscowości Zakrzew poprzez Pniewnik, Roguszyn, Czaple i Żabokliki.

X. OBSZARY DLA, KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LESNYCH NA CELE NIEROLNIECZE I NIELEŚNE

Na terenie gminy Korytnica, ze względu na uwarunkowania, gmina powinna sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla następujących terenów:

Wieś Górki Borze – tereny ZRp,

Wieś Jugi i Kupce – tereny ZRp i ZR/Up,

Wieś Korytnica – tereny M3 p (w rozwidleniu dróg).

Na terenie gminy Korytnica nie występują obszary, dla których jest obowiązkowe sporządzenie planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

XI. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. Kształtowanie przestrzeni rolniczej

W rolnictwie obserwuje się następujące procesy:

- wypadanie z użytkowania użytków rolnych o najniższej przydatności rolniczej,
- wypadanie z produkcji części gospodarstw rolnych, głównie najmniejszych,
- koncentrację gruntu w gospodarstwach największych.

Procesy te powodują zmiany w rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Następuje zmniejszenie powierzchni użytków rolnych, a zwiększenie powierzchni leśnej. Wypadanie z produkcji małych gospodarstw i przejmowanie ich gruntów przez gospodarstwa większe wymagać będzie scalenia i wymiany gruntów. Gospodarstwa powiększające areał muszą modernizować i rozbudowywać budynki gospodarcze, a ich zabudowa posuwa się w głąb

działek. W zabudowie zagrodowej pojawia się coraz więcej usług, które funkcjonują obok produkcji rolnej, a z czasem tę produkcję wypierają. Powstaje też nowa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna lub powiązana z usługami. Zatem zabudowa wsi będzie miała coraz bardziej charakter wielofunkcyjny.

W związku z rozwojem terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz rozwój urządzeń infrastruktury technicznej wskazane jest zachowanie aktualnego sposobu użytkowania zdrenowanych terenów rolniczych w obrębie miejscowości: Chmielew, Czaple, Decie, Górki Borze, Górki Grubaki, Górki Średnie, Jaczew, Korytnica, Kruszew, Leśniki, Nojszew, Pniewnik, Roguszyn, Rąbież, Szczurów, Turna, Wielądky, Wola Korytnicka, Wypychy, Zalesie, Żelazów i Żabokliki z uwzględnieniem lokalizacji istniejących urządzeń melioracyjnych poza tymi terenami dla umożliwienia bezkolizyjnego odprowadzenia nadmiaru wód z użytków rolnych.

Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ewentualna zmiana użytkowania zmeliorowanych terenów rolnych powinna uwzględniać dostosowanie istniejących urządzeń melioracji wodnych szczegółowych do nowych funkcji i tym samym wymagać przebudowy lub likwidacji, ponieważ ich zadaniem jest polepszenie zdolności produkcyjnej użytków rolnych oraz ułatwienie uprawy ww. gruntów.

2. Zalesienia

Na rysunku studium wskazuje się rejony, w których należy preferować zalesienia na słabych gruntach rolniczych. Rejony te zostały wskazane jako postulowane. Ich granice określono, opierając się przede wszystkim na analizie obecnego rozmieszczenia powierzchni leśnych. Kierowano się zasadą wypełniania luk w obecnych zalesieniach, wyrównywania granic polno-leśnych i rozszerzania kompleksów leśnych w rejonach, gdzie są szczególnie rozdrobnione.

Zalesienia realizowane we wskazanych w studium rejonach, wzmocnią tereny aktywne przyrodniczo, zwiększając niską obecnie lesistość gminy.

3. Ochrona terenów leśnych i rolnych

Niska lesistość gminy wymaga szczególnej ochrony terenów leśnych. Dotyczy to zwłaszcza małych, izolowanych lasów rozproszonych wśród terenów rolnych. W gminie Korytnica małe lasy śródpolne są istotne dla kształtowania warunków ekologicznych, w tym dla świata zwierzęcego - jako podstawa funkcjonowania korytarzy ekologicznych.

Konieczność ochrony rozproszonych małych terenów leśnych wynika z małego udziału, jaki mają w powierzchni gminy. Lasy śródpolne podnoszą jakość przestrzeni rolniczej. Ochrona istniejących lasów obejmować powinna zarówno działania bierne jak i czynne. Do

działań biernych zaliczyć należy przestrzeganie zakazu przeznaczania terenów leśnych na inne cele. Jest to szczególnie istotne w przypadku małych, izolowanych zespołów lub zespołów o funkcjach szczególnych (np. w dolinach rzek). Działania czynne powinny polegać na egzekwowaniu obowiązków ciążących na właścicielach lasów. Obowiązki te określa Ustawa o lasach z 1991 r., a dotyczą one m. in. odpowiedniej pielęgnacji drzewostanów.

4. Gospodarka leśna

Gospodarka leśna będzie prowadzona według następujących zasad:

- utrzymania trwałości lasów i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji tj. funkcji środowiskotwórczych, społecznych (pozaprodukcyjnych), ochronnych i gospodarczych (produkcyjnych),
- powiększania zasobów leśnych poprzez zalesianie gruntów porolnych wskazanych w "Studium granicy rolno-leśnej dla Gminy Korytnica ... " i wzmaganie ich korzystnego wpływu na warunki życia człowieka i funkcjonowania całości przyrody,
- powszechnej ochrony lasów.

Podstawowym warunkiem utrzymania trwałości lasów i wykorzystania ich wszechstronnej użyteczności jest prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z ustaleniami planów urządzania lasów państwowych lub uproszczonych planów urządzania lasów niepaństwowych i w oparciu o zasady i instrukcje funkcjonujące w leśnictwie, a także doskonalenia jej na podstawach ekologicznych. Podstawy ekologiczne mają m.in. następujące działania gospodarcze, które powinny być wykonywane w lasach:

- ograniczanie powierzchni zrębów zupełnych i unikanie prostych linii zrębowych,
- nadawanie priorytetu zabiegom profilaktycznym oraz biologicznym i mechanicznym metodom ochrony lasów przed chemizacją,
- wzbogacanie składu gatunkowego drzewostanów iglastych gatunkami liściastymi na żyznych siedliskach,
- pozostawianie na powierzchniach zrębowych drzew starych i dziuplastych, będących siedliskiem ptaków i owadów,
- pozostawianie całych grup wartościowych nalotów lub podrostów wprowadzonych w sposób naturalny,
- odstąpienie od mechanicznego przygotowania gleby pod odnowienia na rzecz prac ręcznych,
- likwidacja miejsc składowania odpadów i wylewisk z ubojni i masarni.

Jednym z podstawowych czynników decydujących o trwałości lasów jest ograniczanie procesów degradacji stosunków wodnych w lasach. W tym celu konieczne jest:

- zachowanie w stanie zbliżonym do naturalnego i odtworzenie śródleśnych zbiorników i cieków wodnych,
- zachowanie w dolinach rzek lasów łągowych, olsów i innych naturalnych formacji przyrodniczych jako ostoi rzadkich gatunków roślin i zwierząt oraz regulatorów wilgotności siedlisk i mikroklimatu,
- zachowanie w stanie nienaruszonym śródleśnych nieużytków (bagna, torfowiska, leśne łąki) wraz z ich florą i fauną w celu ochrony pełnej różnorodności przyrodniczej i dalsze traktowanie ich jako użytki ekologiczne.

Realizacja zasady powiększania zasobów leśnych powinna następować w wyniku zalesiania gruntów porolnych. Teren gminy charakteryzuje się niską lesistością, dlatego zaleca się wprowadzanie nowych zalesień na grunty nieprzydatne rolniczo, zwłaszcza grunty odłogujące.

Generalnie do zalesienia przeznaczają się nieużytki, grunty rolne nieprzydatne do efektywnego wykorzystania w produkcji żywności oraz inne grunty nadające się do zalesienia, a w szczególności:

- grunty orne klas od V do VI z, które nie rokują możliwości prowadzenia gospodarki rolnej oraz łąki klas od V do VI i pastwiska klas od V do VI z, które nie stanowią potencjalnych użytków zielonych, a bezpośrednio przylegają do kompleksów leśnych,
- tereny po wyeksploatowaniu piasku i żwiru.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach do kompleksów leśnych mogą być zaliczane, a tym samym również zalesiane:

- grunty wyższych klas bonitacyjnych stanowiące śródleśne enklawy i półenklawy jednak o powierzchni nie większej niż 2 ha w jednym konturze,
- grunty rolne o powierzchni powyżej 2 ha w przypadku ich wyjątkowo niekorzystnego położenia i kształtu (enklawy w dużych kompleksach leśnych lub wydłużone enklawy i półenklawy).

Wszystkie wymienione wyżej zasady zalesieniowe zastosowano przy wskazaniu obszarów przydatnych pod zalesienia przedstawionych w Studium. Wynikiem zalesienia wyznaczonych obszarów uszczegółowionych w oddzielnym opracowaniu pt. "Studium granicy rolno - leśnej dla Gminy Korytnica, Program zalesień", będzie optymalne wykorzystanie powierzchni ziemi, uporządkowanie przestrzeni rolniczej i leśnej (skracanie granicy polno- leśnej), jak też właściwe, zgodne z warunkami glebowo - przyrodniczymi zagospodarowanie gruntów.

W zakresie zalesiania gruntów rolnych należy również uwzględnić ustalenia zawarte w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie

szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "Zalesianie gruntów rolnych oraz zalesianie gruntów innych niż rolne", objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. Nr 114, poz. 786).

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (jednolity tekst Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435 z późno zm.), grunty przeznaczone do zalesienia określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Proces zalesiania gruntów porolnych jest procesem złożonym w czasie, uwarunkowany zgodą właściciela oraz jego prawem ubiegania się o dotacje i płatności z tym związane.

Celem trzeciej zasady jest konieczność otoczenia lasów powszechną ochroną.

W celu zapewnienia powszechnej ochrony lasów przepisy cytowanej wyżej ustawy o lasach w art. 9 nakładają na właścicieli lasów obowiązek kształtowania równowagi w ekosystemach leśnych, podnoszenia naturalnej odporności drzewostanów, a w szczególności do:

- wykonywania zabiegów profilaktycznych i ochronnych zapobiegających powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów,
- zapobiegania, wykrywania i zwalczania nadmiernie pojawiających i rozprzestrzeniających się organizmów szkodliwych,
- ochrony gleby i wód leśnych.

Postuluje się również otoczenie szczególną opieką lasów ochronnych, w których należy prowadzić gospodarkę leśną w sposób zapewniający ciągłe spełnianie przez nie celów, dla których zostały wydzielone, w szczególności poprzez:

- dbałość o właściwy stan zdrowotny i sanitarny lasów,
- preferowanie naturalnego odnawiania lasów,
- ograniczanie regulacji stosunków wodnych do prac uzasadnionych potrzebami odnowienia lasu oraz użytkowania sąsiadujących z lasami ochronnymi gruntów nieleśnych,
- ograniczanie trwałego odwadniania bagien śródleśnych,
- kształtowanie struktury gatunkowej i przestrzennej lasu zgodnie z warunkami siedliskowymi,
- stosowanie indywidualnych sposobów zagospodarowania i ochrony poszczególnych drzewostanów,
- ustalanie cięć według potrzeb hodowlanych lasu, ograniczanie stosowania zrębów zupełnych,

- prowadzenie ścinki drzew, zrywki i wywozu drewna w sposób zapewniający w maksymalnym stopniu ochronę gleby i roślinności leśnej, ograniczanie pozyskania drewna i płodów runa leśnego,
- konieczność wykonywania określonych zabiegów w zakresie zagospodarowania i ochrony lasu,
- zakładanie i utrzymywanie urządzeń ochronnych np. tablic informacyjnych o konieczności poruszania się po wyznaczonych ścieżkach i sposobach zachowania się w lesie,
- ograniczanie udostępnienia lasu dla ludności (ograniczanie swobodnej penetracji w celu pozyskiwania płodów runa leśnego i w celu rekreacyjnym).

W gospodarowaniu na terenach leśnych przewiduje się ponadto:

- stosowanie wszystkich zabiegów przewidzianych zasadami hodowli lasu,
- stosowanie wszystkich zabiegów przewidzianych instrukcjami ochrony lasu i ochrony przeciwpożarowej.

Szczególnego podkreślenia wymaga konieczność propagowania i jednoczesnego egzekwowania przestrzegania zaleceń gospodarczych zawartych w uproszczonych planach urządzania lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa. W przypadku ich dezaktualizacji konieczne jest szybkie ponowne wykonanie aktualnej edycji tego opracowania.

W lasach wszystkich kategorii własności należy unikać, a jeżeli to możliwe - kontrolować wydeptywanie poprzez:

- zakaz wypasu zwierząt gospodarskich,
- zakaz grabienia ściółki,
- zakaz biwakowania w miejscach niedozwolonych,
- zakaz wchodzenia na tereny upraw leśnych i młodników (o wysokości poniżej 4 m),
- zakaz płądrowniczego pozyskiwania owoców runa leśnego.

W okresie wiosennym należy szeroko propagować szkodliwość wypalania traw, co stanowi główną przyczynę pożarów w lasach.

5. Gospodarka łowiecka

W zakresie obowiązków dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich leży m.in. dbałość o poprawę warunków bytowania zwierzyny, które można polepszyć poprzez prowadzenie zimowego dokarmiania, tworzenie nowych poletek łowieckich i racjonalne zagospodarowanie już istniejących oraz zwiększanie w drzewostanach ilości preferowanych przez zwierzynę gatunków domieszkowych drzew i krzewów stanowiących bazę żerową.

W gestii gminy powinny leżeć działania niezależne lub w porozumieniu z kołami łowieckimi poprawiające stan ilościowy i zdrowotny zwierzyny łownej. Przykładowo w celu zapobiegania rozszerzaniu się chorób zwierząt gospodarskich (wirusowych i pasożytniczych) na zwierzęta leśne, należy wyeliminować dość częste przypadki wyrzucania do lasów odpadów i nieczystości (szczególnie z ubojni i masami), a także padłych zwierząt.

Jakość łowisk i stan zdrowotny zwierzyny można podnieść również poprzez:

- pozostawianie miedz dzielących poszczególne rodzaje upraw polowych,
- pozostawianie i zakładanie zadrzewień śródpolnych,
- ograniczanie stosowania środków ochrony roślin i nawozów mineralnych wpływających na wzrost śmiertelności młodych kuropatw i spadek odporności populacji zająca,
- zmianę sposobu wykaszania upraw zielonych tzn. koszenie od środka na zewnątrz aby umożliwić zwierzynie ucieczkę (zwłaszcza młodych kuropatw, bażantów i zajęcy).

XII. OBSZARY PROBLEMOWE – OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Wśród zagrożeń naturalnych należy wymienić zagrożenia powodzią, które na terenie gminy jest związane z niedalekim położeniem rzeki Liwiec. Na podstawie „Studium bezpośredniego zagrożenia powodzią dla obszarów nieobwałowanych” opracowanego w 2005 roku przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie na rysunku studium w skali 1:25000 zostały określone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi. Obszary te podlegają ograniczeniom w użytkowaniu, a ich zagospodarowanie podlega zasadom ochrony przeciwpowodziowej stosownie do art. 83 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. „Prawo wodne”.

Na tych obszarach, w szczególności zabrania się:

- 1) sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów i obwałowań,
- 2) zmiany ukształtowania terenu, składowanie materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymaniem wód,
- 3) przed przystąpieniem do realizacji inwestycji należy uzyskać zwolnienie z zakazów obowiązujących na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią od właściwego Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, stosownie do art. 82 ust. 3 „Prawo wodne” (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.).

Docelowo gmina powinna podjąć działania dotyczące budowy urządzeń hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe) oraz konserwację cieków (odmulanie, koszenie roślinności).

Na terenie gminy Korytnica obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych nie występują.

XIII. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na terenie gminy Korytnica obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny nie występują.

XIV. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Korytnica obszary pomników i ich stref ochronnych nie występują.

XV. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

Na terenie gminy Korytnica obszary wymagające przekształceń i rehabilitacji nie występują. Obszarami przeznaczonymi do rekultywacji są tereny po eksploatacji surowców.

XVI. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Korytnica granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych nie występują.

XVII. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KORYTNICA

1. Uzasadnienie rozwiązań przyjętych w projekcie Studium

Zmiana Studium wynikała z konieczności aktualizacji polityki przestrzennej gminy i dostosowania jej do realnych potrzeb i możliwości rozwoju. Uznano konieczność wprowadzenia zmian zgodnie z procesem tworzenia polityki przestrzennej gminy, uwzględniając nowe możliwości rozwoju przestrzennego gminy oraz interes społeczności lokalnej. Prace nad zmianą Studium prowadzone były na podstawie Uchwały Nr XXI/146/05 Rady Gminy w Korytnicy z dnia 7 października 2005 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gminy Korytnica.

Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Korytnica sporządzone w trybie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym zostało zatwierdzone uchwałą Nr XVI/89/2000 Rady Gminy w Korytnicy z dnia 29 czerwca 2000 r.

Na podstawie Studium z 2000 r. sporządzono jeden miejscowy plan obejmujący około 10 % powierzchni Gminy. Uwarunkowania w.w. obowiązującego Studium były aktualne na rok 2000. W związku z tym zarówno uwarunkowania jak i kierunki zagospodarowania przestrzennego wymagane przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległy znacznej dezaktualizacji. Analiza wniosków złożonych po ogłoszeniu o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium wykazała, że obowiązujące dokumenty nie spełniają w pełni oczekiwań mieszkańców i podmiotów gospodarczych wnioskujących o wyznaczenie nowych terenów dla zainwestowania lub zmianę warunków inwestowania.

Potrzeba opracowania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Korytnica wynikała zarówno z przesłanek formalnych, merytorycznych jak i oczekiwań mieszkańców. Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sporządzane było w nieaktualnym już systemie prawnym. Należało przystosować zakres i formę Studium do obecnych wymogów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Ze względu na zaktualizowanie dokumentu Studium w bardzo wielu zagadnieniach zmianą objęto całość tekstu i rysunków Studium i zrezygnowano z ich wyróżnienia.

Dlatego opracowany dokument ma formę jednolitego i kompletnego dokumentu Studium.

Przy opracowaniu Studium kierowano się kryteriami wynikającymi ze stanu istniejącego, szeregu uwarunkowań, w tym wynikających z przepisów odrębnych – szczególnie w zakresie ochrony środowiska, ochrony przyrody, ochrony dóbr kultury, ochrony lasów i kompleksów gleb w tym w szczególności gleb organicznych oraz zapewnieniem bezpieczeństwa mieszkańców. Rozstrzygnięcia planistyczne nastąpiły przede wszystkim przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i zapewnienia zrównoważonego rozwoju. Co oznacza, że poszerzone tereny budowlane wyznaczone zostały

przy zachowaniu wartości środowiska, przyrody, środowiska kulturowego, a przede wszystkim walorów krajobrazowych. Tereny przeznaczone pod zainwestowanie wyznaczono jako poszerzenie i uporządkowanie istniejących terenów budowlanych. Tereny z zabudową istniejącą oraz w jej bliskim sąsiedztwie ujęte zostały w obszar „kontynuacji zabudowy” natomiast tereny nowe niezabudowane – stanowiące potencjalne tereny rozwoju oznaczono na rysunku Studium odrębnym oznaczeniem graficznym. Takie zróżnicowanie pozwoliło na określenie odpowiednich parametrów i wskaźników urbanistycznych.

Określając politykę przestrzenną gminy w Studium uwzględniono:

- 1) Zewnętrzne uwarunkowania rozwoju gminy, do których należą między innymi:
 - położenie gminy w Obszarze Natura 2000 – Dolina Liwca kod PLB 140002,
 - przebiegające przez obszar gminy droga krajowa i wojewódzka prowadzące ruch o znaczeniu regionalnym i krajowym,
 - przebiegające przez obszar gminy linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 400 kV, 220 kV i 110 kV,
 - przebiegający przez obszar gminy ropociąg „Przyjaźń” wraz ze strefą ograniczonego użytkowania posiadający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 2) Wewnętrzne uwarunkowania rozwoju gminy, do których należą między innymi:
 - położenie gminy w dogodnej odległości od Warszawy i Węgrowa,
 - rezerwy terenów dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej, usługowej i aktywności gospodarczej,
 - sprzyjające warunki do lokalizacji w południowej części gminy elektrowni wiatrowych wraz z ich strefami oddziaływania,
 - przyrodnicze i krajobrazowe warunki do rozwoju zabudowy letniskowej i usług turystycznych.

Przy określaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w Studium kierowano się zasadą ograniczonego rozwoju terenów zabudowy w terenach chronionych, a w szczególności w północnej części gminy, dla której został ustanowiony Obszar Natura 2000 – Dolina Liwca kod PLB140002 oraz proponowany obszar Ostoja Nadliwiecka kod PLH140012.

Na mocy przepisów odrębnych ograniczono zainwestowanie:

- w obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi w północnej części gminy,
- w sąsiedztwie cmentarzy,

- w granicach stref sanitarnych istniejącej i projektowanych oczyszczalni ścieków (granice tych stref będą uściślone na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego).

zachowanie i rozwój ośrodka centralnego – wsi gminnej Korytnica.

Przy sporządzaniu Studium uwzględniono dotychczasową politykę przestrzenną wynikającą z opracowań planistycznych, uwzględniając zasady oraz ustalenia określone w:

- „Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju”,
- „Strategii Rozwoju Gminy Korytnica do 2020 roku”,
- „Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego”.

2. Synteza ustaleń projektu Studium

Jako podstawowy kierunek i cel dla rozwoju gminy Korytnica przyjęto zrównoważony rozwój uwzględniający potrzeby obecnego i przyszłych pokoleń jako strategiczną zasadę działania (planistyczną i realizacyjną) w sferze społecznej, gospodarczej, ekologicznej i kulturowej, która zakłada osiągnięcie następujących celów strategicznych:

- w sferze społecznej – **stała poprawa warunków życia mieszkańców,**
- w sferze gospodarczej – **rozwój gospodarki lokalnej oraz ponad lokalnych obiektów i urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej – elektrowni wiatrowych,**
- w sferze ekologicznej – **ochrona i rewaloryzacja środowiska przyrodniczego,**
- w sferze kulturowej – **ochrona i rewaloryzacja zabytków i krajobrazu kulturowego.**

Określona w Studium struktura funkcjonalno-przestrzenna gminy ma umożliwić realizację założonych celów. Wpłynie ona również na uatrakcyjnienie obszaru gminy i zwiększenie oferty dla mieszkańców oraz turystów. W celu określenia wyraźnych zasad rozwoju gminy przyjęto podział gminy na 3 strefy funkcjonalno-przestrzenne:

STREFA A strefa rolno-osadnicza z dopuszczeniem rozwoju zabudowy letniskowej z ograniczeniami występowania zakazów, nakazów i ograniczeń dla zabudowy i zagospodarowania terenu wynikających z położenia w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków i ochrony siedliskowej europejskiej sieci obszarów chronionych "NATURA 2000", otuliny NPK oraz w granicach zagrożenia powodziowego, obejmująca północną część gminy.

STREFA B strefa rolno-leśna-osadnicza z przewagą gleb V i VI klasy bonitacyjnej oraz dużych kompleksów leśnych proponowana do rozwoju zabudowy letniskowej, turystyki i wypoczynku, obejmująca zachodnią i środkową część gminy.

STREFA C strefa rolno-osadnicza z preferowaniem rozwoju rolnictwa i obsługi rolnej oraz zabudowy usługowej i produkcyjnej z możliwością lokalizacji elektrowni wiatrowych obejmująca południową i wschodnią część gminy.

Zwiększenie atrakcyjności turystycznej gminy nastąpi poprzez zwiększenie oferty terenów letniskowych. Rozwojowi turystyki i rekreacji sprzyja dostępność komunikacyjna gminy, moda i zapotrzebowanie na turystykę m.in. weekendową. Dotyczy to nie tylko turystów, ale i osiedlających się nowych mieszkańców.

Utrzymanie terenów mieszkaniowych zostało wyznaczone z zachowaniem wymogów ładu przestrzennego i walorów środowiska przyrodniczego, w szczególności przy realizacji budownictwa skoncentrowanego. Jednym z celów poprawy jakości życia mieszkańców jest ukształtowanie obszarów przestrzeni publicznych. W związku z tym w miejscowości Korytnica, Pniewnik, Roguszyn i Maksymilianów zaproponowane utworzenie lokalnych centrów wspomagających rozwój usług niezbędnych do obsługi mieszkańców. Prowadzenie sprzyjającej polityki związanej z rozwojem usług głównie wzdłuż istniejących i projektowanych dróg, przyczynić się ma do ożywienia gospodarczego gminy i stworzenia nowych miejsc pracy. Lokalizacja usług lokalnych związanych z obsługą gminy w tym również w ramach terenów mieszkaniowych, jak również innych usług generujących miejsca pracy zapewnić ma sprawne funkcjonowanie gminy, zaspakajając jednocześnie potrzeby mieszkańców.

Sukcesywna i konsekwentna realizacja kierunków rozwoju wyznaczonych w niniejszym dokumencie powinna w perspektywie spowodować wzrost atrakcyjności inwestycyjnej i turystycznej gminy.

Uzasadnienie przyjętych rozwiązań dotyczy najistotniejszych zagadnień stanowiących podstawę dla przyjętych rozwiązań, tj.:

- 1) utrzymanie rolniczego charakteru gminy składającej się z atrakcyjnych zespołów osiedleńczych w naturalnym krajobrazie, rozwijających się w oparciu o historyczne układy wsi.
- 2) wprowadzenie nowych terenów dla budownictwa zagrodowego, jednorodzinnego, letniskowego i usługowego,

- 3) w zakresie zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów – projekt Studium zakłada kontynuację, przekształcenie lub rozwój nowych terenów inwestycyjnych w celu usprawnienia i poszerzenia działalności rolniczej, jak również w celu pobudzenia innych form działalności gospodarczej na terenie gminy,
- 4) w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego – projekt zakłada utrzymanie wszelkich terenów o wysokich walorach przyrodniczych, jak również proponuje ochronę terenów dolin i cieków rzecznych, w celu utrzymania i ciągłego polepszania warunków przyrodniczych na terenie gminy,
- 5) w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej – projekt zakłada ochronę i rewitalizację obiektów i założeń o wysokich walorach kulturowych poprzez wprowadzenie stref ochrony konserwatorskiej, działania takie mają na celu zachowanie tożsamości kulturowej gminy, jak również dają możliwość wykreowania miejsc atrakcji turystycznych,
- 6) w zakresie komunikacji – projekt Studium uwzględnia zamierzenia inwestycyjne zarządców dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych oraz dróg gminnych,
- 7) w zakresie infrastruktury – projekt zakłada dalszy rozwój systemów infrastruktury technicznej w tym w szczególności rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej, jak również modernizację istniejących, w celu zapewnienia lepszych warunków bytowych dla mieszkańców oraz przygotowania dogodnych warunków rozwojowych na terenach inwestycyjnych,
- 8) wprowadzenia możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ich uciążliwego oddziaływania. Energetyka wiatrowa jest jedną z najszybciej rozwijających się branż produkujących zieloną energię elektryczną. Biorąc pod uwagę troskę o środowisko naturalne oraz zobowiązania Polski związane z ratyfikacją Protokołu z Kioto oraz przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, Minister Gospodarki zobowiązał zakłady energetyczne do zakupu energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Udział ten zwiększany jest w każdym roku.,
- 9) w zakresie kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej – projekt przedstawia propozycje rozwiązań dla polepszenia sytuacji sektora rolniczego w gminie,
- 10) w Studium zapewniono ochronę lasów poprzez znaczne powiększenie terenów do zalesienia na styku z terenami zalesionymi – głównie w zachodniej i środkowej części gminy.

Wszelkie ustalenia Studium stanowią podstawę do sporządzenia i uszczegółowienia zamierzeń planistycznych na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dokument Studium pozwoli władzom gminy na wyznaczenie strategicznych celów rozwojowych dla gminy, jak również uregulowanie i możliwość prowadzenia odpowiedniej do potrzeb gminy gospodarki przestrzennej.

Przewodniczący Rady Gminy